

3 FÖRSTAJAGET

3.1 Inledning

¹När monaden i förstatriaden övergår till människoriket, utrustas den med ett kausalhölje och avskils från all gruppmedvetenhet. Människomonaden förvärvar därmed en självidentitet, som endast skenbart går förlorad vid nya inkarnationer. Därmed är det möjligt för monaden att bli medveten om att vara ett eget jag. Naturligtvis är det först sedan monaden förvärvat dylik jagmedvetenhet, som den kan sägas vara ett "jag".

²När jaget dessutom förvärvat kausal medvetenhet och kan kausalt studera sina många inkarnationer i människoriket, igenkänner det sig självt såsom samma individ genom alla dessa olika existenser. I högre rikens kollektivmedvetenhet har jaget alltid en oförlorbar självidentitet.

³Människan är således det första jaget: människomonaden i en förstatriad i ett kausalhölje i kausalvärlden.

⁴Mänskliga individen är ett förstajag, tills han blivit ett kausaljag. Han är ett förstajag, emedan han icke kan vara medveten annat än i sina inkarnationshöljen, vilka formats av förstatriaden. Sedan dessa blivit upplösta, måste han inkarnera för att ånyo kunna bli medveten.

⁵Vid förstajagets inkarnation uppdelas kausalhöljet i två delar, ett större och ett mindre hölje. Det större stannar kvar i kausalvärlden. Det mindre höljet innehåller förstatriaden och kallas därför "triadhöljet". Det inkarnerar, omsluter och genomtränger de fyra nyformade inkarnationshöljerna. Detta triadhölje existerar blott under inkarnationen. Efter inkarnationens slut (i och med mentalhöljets upplösning) sammansmälta de båda kausalhöljerna, varvid triadhöljets kausalmaterial, som deltagit i inkarnationen, blandas med större höljets materielag. Inför nästa inkarnation formas ett nytt triadhölje på samma sätt av större kausalhöljets materia.

⁶Under inkarnationen består människan således av följande fem höljen eller väsen:

triadhöljet	(47:3)
mentalhöljet	(47:4-7)
emotionalhöljet	(48:2-7)
eterhöljet	(49:2-4)
organismen	(49:5-7)

⁷Vid inkarnationens slut upplösas inkarnationshöljerna i tur och ordning: först organismen med eterhöljet, sedan emotionalhöljet och mentalhöljet, varefter triadhöljet uppgår i kausalhöljet. Utan förvärvat kausalmedvetenhet sover jaget i sin triad i kausalhöljet, tills det väcks till förnyad medvetenhet och aktivitet i ny inkarnation.

⁸Detta är i korta drag människans inkarnationshistoria vad höljerna beträffar.

⁹Medvetenhetsutvecklingen är en process, i vilken individen identifierar sin jagmedvetenhet med allt högre molekylarslags medvetenhet och sedan befriar sig från de lägre molekylarslagen, när dessa gjort sin tjänst och därefter endast utgöra belastning.

¹⁰Alla mänskliga (fysiska, emotionala och mentala) förmågor måste förvärfvas i fysisk inkarnation. Det emotionala förädlas genom beundran, tillgivenhet och deltagande. Det mentala utvecklas genom reflexion, allt exaktare uppfattning av begreppens innehåll, allt mer vidgade perspektiv på tillvarons relationer, genom att verklighetens fakta insätts i sina rätta sammanhang i allt mer omfattande tankesystem.

¹¹Den fortsatta utvecklingen sker bäst, säkrast, effektivast i det omedvetna. Den sker automatiskt, när individen glömmet sig själv för att helt uppgå i tjänandet av livet och utvecklingen. Enligt Lagen måste varje strävan medföra resultat.

¹²I denna avdelning redogöres för några av livsokunniga förstajagets problem. De problem,

som särskilt förekomma i de för normalindividen osynliga höljena, behandlas i de följande avdelningarna, som särskilt avse dessa höljen.

FÖRSTAJAGETS HÖLJEN

3.2 Allmänt

¹De fyra inkarnationshöljerna – organismen, eterhöljet, emotionalhöljet, mentalhöljet – som jaget kan arbeta med, äro fyra mekanismer. I den mån monaden kunnat aktivera dessa höljens molekyler och molekylarmedvetenhet, fungera de fyra höljerna som en enda mekanism för monaden i triaden.

²Monaden i inkarnerade triadhöljet betjänar sig av sina inkarnationshöljen såsom iakttagelse-, uppfattnings- och uttrycksredskap.

³Människans aura består av fyra materiehöljen: eteriska, emotionala, mentala och kausala triadhöljet. Auran utgör människans totala liv från födelsen till inkarnationens slut. Auran utgör monadens möjlighet till medvetenhet och området för dess uppfattning, mottagaren av alla intryck, subjektiva eller objektiva, från de fyra världarna. Auran utstrålar energi och verkar hos somliga människor magnetiskt. Färgerna i auran visa individens utvecklingsnivå, särskilt färgerna i mentalhöljet och emotionalhöljet.

⁴Människan i inkarnation är samtidigt tre olika väsen, emedan hon har medvetenhet i sitt fysisk-eteriska, emotionala och mentala hölje. Att höljerna fått beteckningen “väsen”, beror på att de äga molekyler kollektivmedvetenhet. Beteckningen “väsen” är trots detta icke fullt tillfredsställande, eftersom höljenas uppgift i evolutionen ej består i att vara egna väsen eller uttrycka egna tendenser, utan att vara redskap för jagets medvetenhetsyttringar. Termen har emellertid valts för att framhäva medvetenhetsaspekten i individens höljen och icke, som annars är fallet med termen “kropp”, för att ensidigt framhäva materiaspekten.

⁵Höljerna äro aldrig i vila, ty de genomströmmas varje sekund av otaliga vibrationer i sina världar, vibrationer framkallade av molekyler med energi och medvetenhet. Det är denna påverkan utifrån, som “telepatiskt” tillför höljerna allsköns illusioner och fiktioner, vilka (om de uppfattas av jaget) individen tar för egna känslor och tankar.

3.3 Höljerna såsom egna väsen

¹Höljerna kallas “väsen”, emedan höljenas materia har aktualiserad passiv medvetenhet. Detta innebär, att höljerna visserligen äro oförmögna till självinitierade medvetenhetsyttringar men ha förmågan att uppfatta, registrera och bevara vibrationer, som äro bärare av medvetenhetsyttringar.

²Höljerna aktiveras lätt av svagaste vibration. Höljerna äro fulländade robotar, som automatiskt återge alla slags vibrationer (medvetenhetsyttringar) de mottaga inom sina molekylarområden. Halten av de olika molekylarslagen i höljerna har därför sin stora betydelse. Exempelvis på människans två lägsta utvecklingsstadier består emotionalhöljet övervägande av de tre à fyra lägsta molekylarslagen (48:4-7). Ju lägre utvecklingsnivån inom stadiet, desto större är procenttalet av lägre molekylarslag, varför monaden då huvudsakligen mottar vibrationer från motsvarande lägre regioner i emotionalvärlden.

³Höljerna dirigeras av vibrationer dels från jagmedvetenheten (dagsmedvetenheten), dels från förstatriadens undermedvetenhet, dels utifrån, från höljenas egna världar.

⁴Höljerna ha därutöver sin egen tendens: en instinktiv strävan efter att erhålla allt starkare vibrationer. Delvis är denna tendens “medfödd”, därigenom att höljerna dirigeras av impulser från triadens undermedvetenhet, från de tendenser monaden förvärvat i föregående inkarnationer. Genom sina vanor, sina likartade känslor och tankar, intressen etc. samlar monaden i sina höljen med dessa tendenser “smittade” molekyler, s.k. skandhaer, vilka medfölja triaden vid höljenas upplösning och vid förnyad inkarnation. Det är givet, att dessa skandhaer kunna verka antingen hämmande eller gagnande. Icke sällan utgöra de grogrunden för nya, likartade skandhaer i en senare inkarnation. Även vanorna kunna på detta sätt bli nedärvda och medfödda och göra sig

gällande, även om höljena i nya inkarnationen tillhöra helt andra departement.

⁵Det nämnda förklarar, varför jaget har svårigheter med att befria sig från gamla vanor, från gamla medvetenhetsassociationer. De ha tendens att återkomma i olika sammanhang. Detta verkar befrämjande, om individen mottagit idel "goda" intryck. Men på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium utgöra intrycken i stort sett en belastning, desto mer markant ju mer individen strävar efter förädling.

3.4 Förstajagets världar

¹Förstatriadens världar ha tillkommit för att monaden skall kunna lära sig skilja på materieaspekten och medvetenhetsaspekten, bli medveten om sig själv och icke längre identifiera sig med sina höljen (materieaspekten): "jag är icke mina höljen".

²Förstajagets inkarnationshöljen möjliggöra tre existensformer; livet efter vart annat i fysiska, emotionala och mentala världen. Av dessa existensformer är fysiska livet det ojämförligt viktigaste, eftersom det endast är i fysiska världen människan kan förvärva kunskap, egenskaper och förmågor. Livet i emotionalvärlden och mentalvärlden är endast viloperioder mellan inkarnationerna. Människan saknar förutsättningar att objektivt utforska dessa världar. Detta är möjligt endast för andrajaget.

³Genom att aktivera såväl emotionala som mentala medvetenheten ökar människan sin förmåga att bättre använda dessa medvetenheter i nya inkarnationer. Detta gör hon effektivare i fysiska världen än i högre världar. Hon aktiverar det emotionala genom att odla attraktionen – beundran, tillgivenhet och deltagande – och det mentala genom att bearbeta den kunskap hon förvärvat i fysiska världen.

⁴Om hon tar sina fantasiers skenbara förverkligande (skenbara, emedan materien formar sig efter medvetenhetsyttringarna) för objektivt, är hon ovetande om dessa materiers natur och måste tro på vad hon ser. Detta tillhör det illusiva i emotionalvärlden och det fiktiva i mentalvärlden. Med kunskap om verkligheten blir hon icke längre offer för hithörande illusioner och fiktioner utan kan ändamålsenligt hjälpa de desorienterade att "finna sig till rätta" i sin nya existensform, befria dem från de vanföreställningar om denna som de flesta bekajats med i fysiska livet.

3.5 Jagets beroende av höljena

¹Inkarnationshöljena äro icke jaget. Monaden–jaget inkarnerar gång på gång, tills det kan vara suveränt i sina höljen. Dessa höljen äro monadens eget verk, utfört under alla inkarnationer, alltsedan monaden fick ett kausalhölje och därmed övergick från djurriket till människoriket. Monaden är länge slav under dessa höljens energier, vilka höljena upptaga från sina världars vibrationer i enlighet med affiniteten mellan världarnas molekylarslag och motsvarande molekylarslag i höljena. I detta höljenas beroende av världarnas kollektiva medvetenhet och energi visar sig mänsklighetens kollektiva ansvar för samtliga individer i människoriket.

²Vi ha alla under våra inkarnationer bidragit till att "förgifta" kollektiva materien och dess kollektiva medvetenhet genom vår okunnighets förvända inställning till livslagarna. I stället för att söka förverkliga livets mening – medvetenhetsutvecklingen – ha vi föredragit att identifiera oss med materieaspekten och leva ett egocentriskt, från gemensamheten avskilt liv. Denna söndringstendens ha vi impregnerat i våra molekylers medvetenhet med ofrånkomlig återverkan på alla, eftersom våra höljens materier vid höljenas upplösning blandas med sina världars materier och ingå i allas nya inkarnationshöljen. Just söndringstendensen motverkar livets mening, som är allas delaktighet i enheten.

3.6 Höljenas energier

¹Höljerna äro förenade med varandra genom två "trådar" eller energiförbindelser. Den ena går genom eterhöljets hjärtcentrum; den andra går genom hjässcentrum och har kontakt med eteriska hjärnan. Vid riktig sömn drar sig emotionalhöljet ur organism och eterhölje (och stannar i närheten av organismen), varvid hjärnförbindelsen upphör. Död inträder, när även förbindelsen med hjärtcentrum avklippes. Människan kan leva med enbart hjärtförbindelsen, men är då automatisk robot utan förnuft. Automatiserade vanor och mentalatomer i hjärnan göra att människan även i detta tillstånd kan röra sig som vanligt, så att hon tycks ha "en smula förnuft" kvar.

²De fem livsenergierna, som hålla höljerna vid liv, komma från tredjetriaden via andratriaden och kausalhöljet till förstatriadens inkarnationshöljen, där de gå ut genom hjärtcentra. De fem äro: två fysiska energier, en emotional, en mental och en kausal energi. Egentligen äro de departementsenergierna, vilket visar sig i höljenas departement. De två fysiska energierna komma genom hjärt- och bascentrum och distribueras via mjältcentrum.

³I övrigt genomströmmas höljerna av otal vibrationer från alla håll i sådan mängd, att man förstår uttrycket "allting består av vibrationer".

3.7 Höljenas centra

¹I KOV 7.22.5 finns ett diagram, som visar de sju viktigaste höljescentra (tre under och fyra över diafragman) med deras förhållanden till de sju departementen. Dessa förhållanden gälla emellertid ingalunda för alla. I stort sett påverkas alla centra av alla departementsenergierna, men därtill göra sig dessa särskilt gällande i vissa centra beroende på individens utvecklingsstadium.

²De sju viktigaste centra i människans aggregathöljen medverka i individens medvetenhetsutveckling. Energierna från sakralcentrum dirigeras under lärares ledning till strupcentrum, energierna från solarplexuscentrum till hjärtcentrum, energierna från bascentrum till hjässcentrum (och ögonbrynscentrum). Ju aktivare centra över diafragman, desto högre utvecklingsstadiet.

³Solarplexuscentrum är på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium människans aktivaste centrum.

⁴Alla emotionala energier gå genom solarplexuscentrum. Klärvoajanterna uppfatta sina företeelser genom detta centrum. Detta gäller även för de högst utvecklade djurarterna (apa, elefant, hund, häst och katt).

⁵Människan kan aktivera sitt hjärtcentrum genom strävan till enhet, genom att se det goda hos alla, genom tjänande av mänskligheten och livet.

⁶Alla sjukdomar bero på tillståndet hos eterhöljets sju huvudcentra och dessas oförmåga att rätt tillgodogöra sig de sju departementsenergierna som strömma genom höljet. Denna oförmåga kan ha flera olika orsaker, kollektiva och individuella. I individuella fallet är den i regel betingad av skördelagens faktorer (karma).

⁷De okunniga varnas för att rikta uppmärksamheten på de olika centra (liksom att tänka på sjuka områden). Det enda förnuftiga är att låta centra automatiskt sköta sig själva och i stället arbeta på förvärv av goda egenskaper, söka kontakt med Augoeides och leva ett tjänande liv med glömska av "egna jaget" samt i övrigt utnyttja solskenet, leva på lämplig kost, undvika överanstängning och allt slags oro.

3.8 Departementen i höljerna

¹De departementsenergierna, som göra sig bäst gällande i de olika materielagen, äro:

- 1, 4, 5 i mentalvärlden
- 2, 6 i emotionalvärlden
- 3, 7 i fysiska världen

²Tredje departementets energier verka starkast i molekylarslagen 49:5-7 och sjunde departementets i 49:2-4. Sjunde departementets energier äro sedan 1950 de mest dominerande av alla. Detta innebär, att etervärldens materielag (49:3,4) särskilt aktiveras, vilket möjliggör dels förvärv av eterisk objektiv medvetenhet, dels bemästrande av hithörande energier. Detta kommer att medföra en fullständig revolution inom vetenskapliga betraktelsesättet och tekniken. Kärnfysikerna ha redan börjat intränga inom domäner av molekylarslaget 49:4. Upptäckten av eterhöljet följer snart.

³Höljerna tillhöra alltid departement. Människans fem höljen kunna tillhöra fem olika departement, ehuru detta är mindre vanligt; i regel sällan mer än tre av de sju möjliga. Vanligen tillhöra kausalhöljet och triadhöljet olika departement. Det är möjligt även för förstajaget att tillgodogöra sig dessa departements energier; något de flesta försumma att göra, ovetande om sina departement. Individens horoskop kan ge vissa anvisningar, även om varje departement erhåller sina energier från tre zodiakkonstellationer av tolv.

⁴Fysiska höljen reagera företrädesvis för kausalhöljets departementsenergi, under det att emotionalhöljet påverkas av triadhöljets. Om t.ex. kausalhöljet har första departementet och triadhöljet sjätte departementet, uppstå lätt konflikter mellan dessa energier med psykologiska problem för jaget som resultat.

⁵Man kan indela förstajagen i extraverta och introverta. De extraverta ha departement 1, 3, 5 eller 7 i sitt kausalhölje; de introverta 2, 4 eller 6. Med undantag för dem som tillhöra första departementet, äro utpräglade dynamiker och följaktligen odla rörelseaspekten, intressera sig de extraverta mera för tillvarons materieaspekt. De introverta ha sina intressen i medvetenhets-aspekten (filosofi, psykologi, litteratur, musik etc.).

⁶Liknande företeelser finner man hos dem som ha flera departement av ena eller andra slaget i sina inkarnationshöljen.

⁷Följande är en lärares kommentar till en lärjunges höljesdepartement och må tjäna som exempel på betydelsen av departementen i höljen. (Beaktas må, att individuella effekten är beroende av egenart och utvecklingsnivå.)

⁸Ert kausalhölje har första departementet och ert triadhölje femte departementet. Det innebär i sig självt ett problem, ty det ger övervikt åt de extravert verkande energierna i höljen (linjen 1-3-5-7) med kritisk inställning; första departementet med en tendens till isolering.

⁹Ert mentalhöljes fjärde departement ger er kärlek till harmoni och skönhet men också den inre konflikt som nödgar er att söka övervinna era brister för uppnående av "högre slags" harmoni. Ert första departement har underlättat denna harmonisering.

¹⁰Ert emotionalhöljes andra departement har betytt mest i er personliga utveckling genom rätt balans i förhållande till första och femte departementets energier.

¹¹Ert fysiska hölje tillhör tredje departementet med dess aktiva intelligens och har givit er möjlighet att leva ett ändamålsenligt liv i fysiska världen och att rätt handskas med pengar.

¹²Ert svåraste problem har varit en motsättning mellan ert emotionalhöljes andra och ert fysiska höljes tredje departements mentalenergi, en konflikt i valet mellan olika handlingssätt.

3.9 Magnetism

¹Det finns fysisk, emotional, mental etc. magnetism, en företeelse som föga uppmärksammas. Erfarenhetssatsen "lika dras till lika" är emellertid något alla ha möjlighet att verifiera. Om man vantrivs i viss miljö såväl fysiskt som emotionalt och mentalt, kan grunden därtill vara magnetisk repulsion.

²Ömsesidig magnetisk dragningskraft fås, om två individer ha samma departement i sina höljen; på lägre stadier i eter- och emotionalhöljerna, på högre i kausal- och triadhöljerna.

³De manliga och kvinnliga höljenas motsatta magnetiska laddningar komplettera varandra på

ett sätt som i många avseenden ännu är ovetbart för oss. Givetvis blir effekten härav större, om båda parter ha samma livsintressen; och den blir störst, om de dessutom uppnått samma utvecklingsstadium. Dessa äro de två viktigaste faktorerna bland de snart sagt otaliga andra, som sammanfattas i gamla ordspråket "lika barn leka bäst". Så är det, därför att ett otal friktionsmöjligheter då äro eliminerade.

⁴Magnetiska dragningskraften missuppfattas ofta av människorna. Den fysiska och emotionala förleda ofta man och kvinna att tro sig passa för varandra, då de alls icke passa för eller mentalt förstå varandra. Därpå bero många misslyckade äktenskap. Lyckade äktenskap bero på att de två kontrahenterna på samma högre utvecklingsnivå ha samma departement i sitt kausalhölje. Skulle det sällsynta inträffa, att båda ha samma departement i kausalhöljet (t.ex. andra) och triadhöljet (t.ex. femte), fås det fulländade äktenskapet. Departementen kunna vara vilka som helst; blott de äro lika, finns omedelbar, ömsesidig förståelse.

⁵Många äktenskap äro "skördeäktenskap" och skilsmässa tillrådlig endast om den skuld som skulle gottgöras också blivit "kvittad". Annars kan det bli ännu ett olyckligt äktenskap i ny inkarnation. Med rätta säger Schiller: "Drum prüfe wer sich ewig bindet, ob sich das Herz den Herzen findet; der Wahn ist kurz, die Reue lang." Men hur många tänka på något sådant, när den s.k. förälskelsen förblindat förnuftet? Vanlig förälskelse är utslag av mest förblindande illusion, ett exempel på det emotionalas makt över det mentala. Många gånger är det icke ens fråga om det emotionala, utan fysiska dragningskraften är fullt tillräcklig för hasardspelet.

⁶I emotionalvärlden dras individen till dem med lika känslolinställning i snart sagt vilket som helst avseende envar finner väsentligt. Eftersom ingen där kan dölja sina känslor (men väl sina tankar och de flesta icke ha några tankar andra än känslor i mental drapering), så är det vanliga hyckleriet icke längre möjligt. "Hyckleri" är hårt ord som de flesta sanna. Men klagande - avslöjandet av vad människorna icke vilja se hos sig själva och i god tro förneka, hjälper dem som vilja bli avslöjade att se sanningen, kosta vad det kosta vill. Först den har utsikt lära känna sig själv som inser, att han är en skurk. Att han potentiellt är något annat och en gång skall bli monadernas frälsare såsom kosmiskt jag, hör med till bilden.

3.10 Höljenas hälsa

¹Man kan ofta iakttaga, hurusom livsenergierna från kausalhöljet till stor del förbrukas i mentalhöljets och emotionalhöljets aktivitet och föga blir över för eterhöljet. Följden blir antingen energilöshet och svaghetsstillstånd i organismen eller att individen föga intresserar sig för livet i fysiska världen och saknar möjlighet att utveckla de egenskaper och förmågor som behövas, möjlighet att göra sin kapacitet gällande. Botemedlet består då i att för en längre tid avkoppla uppmärksamheten från de högre höljenas intressen och rikta den mot fysiska livet.

²Förmågan att rikta uppmärksamheten på de olika slagen av medvetenhet och fasthålla den i det för tillfället lämpligaste är också av stor betydelse för "psykiska hälsan". Därmed befriar sig individen från beroendet av medvetenhetsinnehållet i sina olika höljen och därmed också från sådant som t.ex. emotional depression, sorg över förluster, tvångstankar etc.

³Förstajagets tre väsen – eterhöljet, emotionalhöljet och mentalhöljet – fungera sida vid sida, ehuru ibland med avsevärd friktion; vilket medför att vitaliteten minskas och hälsan angrips.

⁴Det finns läkare för såväl organism som eter-, emotional- och mentalhölje. Men för att kunna hjälpa på rätt sätt måste man ha kunskap om det rätta sättet. Tyvärr finns det många, som tro sig om att äga förmågor de sakna. Finns kunskap om verkligheten och livet, därtill kärleksfull förståelse och önskan att leva sig in i andras förhållanden och problem, så är väl risken icke så stor för felbedömning.

⁵Man har beräknat, att för vissa grupper (beroende på utvecklingsstadiet) c:a 25 procent av sjukdomarna ha fysiska orsaker och c:a 50 procent emotionala. Men D.K. uppskattar emotionala höljets genomsnittliga bidrag till sjukdomsorsakerna till 90 procent på mänsklighetens nuvarande

allmänna utvecklingsstadium (vilket avser mänsklighetens nuvarande sammansättning, vari klaner på lägre stadier förhärskar). Emotionalmedvetenheten ställer för stora anspråk på de fysiska mekanismerna, som ha sina egna uppgifter.

FÖRSTAJAGETS MEDVETENHET

3.11 Förstajagets slag av medvetenhet

¹Normalindividen har passiv medvetenhet i alla de 18 molekylarslagen i människans världar: kausal-mentala 47:2-7, emotionala 48:2-7, fysiska 49:2-7. Han har subjektiv aktiv medvetenhet i nio av dessa – 47:6,7; 48:4-7; 49:5-7 – och objektiv aktiv medvetenhet i tre – 49:5-7. Därvid är att märka, att individen har ringa bruk av sin passiva medvetenhet i 47:2-5, 48:2,3 och 49:2-4, enär den just genom sin passivitet undandrar sig hans förståelse.

²Ännu vänta vi på exakta definitioner, med erforderliga utredningar, av medvetenheten i molekylarslagen 47:2-7, 48:2-7 och 49:2-4. De upplysningar vi hittills erhållit äro otillräckliga för en exakt esoterisk psykologi. Ockultister ha i sina försök att utreda överfysiska medvetenhetsslag utgått från kärnfysikens rön av experiment i fysisk etermaterial. Dyliga utredningar förbli dock spekulationer och som alla sådana ohållbara.

³Liksom man indelar medvetenheten i fysisk, emotional och mental, så kan man indela även intressen i fysiska, emotionala och mentala. Till de fysiska höra allsköns teknik etc. Till de emotionala höra musik, konst och skönlitteratur. Till de mentala höra vetenskaperna (filosofi, psykologi etc.), politiska, sociala, finansiella problem.

⁴Fantasien är emotionalmedvetenhetens högsta tekniska förmåga. Sedan komma de mentala förmågorna: analys- och syntes-, perspektiv- och systemtänkandet. Övergången till kausalintuition sker via visualisering och fantasiens uppövande.

⁵Jaget lever alltid i medvetenheten, både när det upplever något såsom enbart subjektivt och när det riktar sin uppmärksamhet mot fysiska materiella verkligheten. I det avseendet är medvetenheten alltid subjektiv. Men det avgörande är, huruvida medvetenheten är eller icke är bestämd av en oberoende materiell (objektiv) verklighet. Det är detta som berättigar till distinktionen mellan subjektiv och objektiv medvetenhet, en nödvändig distinktion för den som icke vill råka i begreppsförvirring.

⁶Alla medvetenhetsyttringar äro samtidigt materiella företeelser med energieffekt. Den materiella företeelsen i högre världar kan vara en atom, en molekyl eller en hel materieform (s.k. tankeform). Det sistnämnda är det vanligaste, enär atomen eller molekylen, som var "idén", genom sin vibration drar till sig involutionsmaterial från omgivande världen till en form av emotional- eller mentalmaterial. I ännu högre världar bildas inga former, utan där är det endast fråga om atomer eller molekyler av olika dimensionsslag i helt andra slags rymd, rum och avståndsförhållanden, fullständigt ofattbara för förstajaget. Alla spekulationer om dylikt äro fåfänga.

⁷I stort sett behärskas människan av medvetenhetsinnehållet i sina höljen med dessas tendenser (våra under tusentals inkarnationer självförvärvade egenskaper). Denna jagets kamp mot det undermedvetnas makt försökte Paulus åskådliggöra i sitt s.k. romarbrev. När jaget fått kunskap om verkligheten och livet, vill det något annat än det dittills velat. Det medför en motsättning mot vad jaget förut trott vara jaget (höljesmedvetenheten). Det kan taga många inkarnationer, innan den segern är vunnen och jaget är suveränt i sina höljen.

⁸Hos normalindividen (de flesta) är det undermedvetna den egentliga människan. Det är hela hennes förflutna i lägre naturriken och hennes tiotusentals inkarnationer i människoriket. Människorna äro aningslösa om det undermedvetna och dess makt, man är frestad säga, allmakt. Människorna veta ofta icke, varför de välja som de göra. De äro ofta omedvetna om, vad de säga och göra. Det är därför de i god tro ofta kunna blankt förneka, vad de sagt. Det sprang fram ur deras undermedvetna spontant och utan att de hade klart för sig, vad det betydde.

⁹Det är först när individen inträder i verkligheten och befriar sig från emotionala illusiviteten och mentala fiktiviteten, som han kommer i kontakt med sitt övermedvetna och mer behärskas av detta än av sitt undermedvetna. Det tar många liv, innan det undermedvetna förlorat sin makt och

det ständiga valet mellan lägre och högre upphör. När det upphört, är människan aspirant på femte naturriket.

3.12 Självidentitet

¹För självidentitet, självmedvetenhet, fordras objektiv medvetenhet i åtminstone organismen och mot denna kontrasterande subjektiv medvetenhet i högre hölje. Första stadiet i utvecklingen av självmedvetenheten är att jaget i emotionalhöljet vet sig vara något annat än organismen. Andra stadiet är att jaget tror sig vara tänkandet och vet sig vara något annat än känslorna. Tredje stadiet är att jaget förvärvat kausalmedvetenhet och blir medvetet om att de lägre höljas medvetenhet är kausaljagets redskap.

²Monaderna såsom förstajag kan icke vara medveten om sin odödlighet. Den är ett nytt jag med varje reinkarnation. Förstajaget är medvetet om sin dödlighet, icke om sin odödlighet.

³Eftersom jaget ej har kausalmedvetenhet, förrän monaden står i begrepp att via kausalhöljet övergå till andratriaden, förlorar jaget sin självidentitet vid inkarnationshöljas upplösning. I ny inkarnation tror det sig vara en ny individ utan förflutet. Det förvärvat sin verkliga självidentitet först såsom kausaljag med förmåga att studera sina inkarnationer såsom människor. Förlusten av självidentiteten anser planethierarkien vara den största olycka som kan drabba människan; så stor att den talar om "odödlighet" endast i samband med kausaljagets oförlorbara medvetenhetskontinuitet. Detta är också logiskt, ty förstajaget, som består av inkarnationshöljerna, förintas vid höljas upplösning. Jaget, därefter omedvetet och sovande i triaden i det återförenade kausalhöljet, har förlorat sin självidentitet, vetskapen om att vara ett odödligt jag.

3.13 Mediumism och klärvoajans

¹Medier i spiritistisk bemärkelse äro de som ha förmåga att utlåna sin organism med dess eterhölje åt dem i emotionalvärlden, vilka just avlagt dessa höljen. Det betecknande med detta slags medier är att de icke veta vad som försiggår, vad "andra" säga och göra. De stå bredvid sin utlånade organism, oförmögna att uppfatta något i fysiska världen. Ett helt annat förhållande vore, om ett kausaljag med oförlorbar medvetenhetskontinuitet skulle utlåna sin organism med dess eterhölje åt ett tredjejag.

²Om de olika slagen av objektiv medvetenhet – oegentligt kallad "klärvoajans" – i olika världar och materier råda mycket oklara uppfattningar. Principiellt sett finnas i människans världar (47–49) fyra slag av fysisk-eterisk, sju slag av emotional, fyra slag av mental och tre slag av kausal objektiv medvetenhet. Många av dessa medvetenhetsslag äro emellertid oåtkomliga för förstajag. De för förstajag åtkomliga kunna i själva verket ytterligare indelas i många fler slag allt efter individernas olika förutsättningar att rätt uppfatta inom vart och ett av medvetenhetsslagen. Den emotionala objektiva medvetenheten, klärvoajansen i egentlig mening, har sina särskilda vanskligheter och företer på grund därav stora individuella skillnader. Icke två fall av klärvoajans äro lika, och det är svårt att finna två klärvoajanter, som samstämmigt redogöra för samma sak.

³Det är omöjlighet att klassificera de individuella företeelser som gå under beteckningarna "medier" och "klärvoajanter". Visst kan man peka på gemensamma drag, men därutöver finns alltid något individuellt. Det finns otaliga slag av "medialt anlagda", vilka icke äro medier eller klärvoajanter. Det mesta hithörande är fortfarande esoteriskt och förblir det, tills allmänna opinionen är något så när orienterad i den del av esoteriska kunskapen som hittills fått bli exoterisk. Innan dess skulle allt bli misstolkat.

3.14 Förstajagets möjliga objektiva medvetenhet

¹All medvetenhet har materiellt underlag, och detta i alla världar. En känsla är förutom medvetenhet även en emotionalmolekyl, en tanke förutom medvetenhet en mentalmolekyl;

molekyler bestående av respektive världars materia. Är känslan eller tanken tillräckligt stark och har molekylen således vibrationskraft, fås dessutom en emotional eller mental materief orm. Förutom dessa materiella bärare av människans medvetenhetsyttringar finns naturligtvis i emotional- och mentalvärldarna även en mängd av människan oberoende materiella företeelser.

²Normala förstajaget uppfattar ingenting av denna överfysiska materiella verklighet. Han tar medvetenheten i sina aggregathöljen (eter-, emotional- och mentalhöljerna) såsom något enbart subjektivt. Han anar icke, att det finns en materiell etervärld, en materiell emotionalvärld, en materiell mentalvärld omkring honom. För att kunna uppfatta denna objektiva, materiella verklighet måste han nämligen äga motsvarande objektiva medvetenhet.

³Enligt gamla teologiska betraktelsesättet finnes endast två världar: sinnevärlden (fysiska världen) och andevärlden (emotionalvärlden). De äro också de enda två världar, som förstajaget är medvetet om. I sin organism är det medvetet om fysiska världen och senare, efter organismens avläggande, är det i sitt emotionalhölje medvetet om emotionalvärlden. I vissa individuella fall kan förstajaget redan i sin organism förvärva objektiv medvetenhet om och i emotionalvärlden, och det är dessa fall man kallar "klärvoajans".

⁴Förstajaget kan förvärva två slag av objektiv medvetenhet utöver organismens sinnesförmålor: fysisk-eterisk och emotional. Den eteriska objektiva medvetenheten är exakt, konstaterar fakta i högre fysiska molekylarslagen. Den emotionala objektiva medvetenhet förstajaget kan förvärva är icke tillförlitlig. Den emotionala materia människan kan iakttaga, formbara sekundärmaterien, påverkas nämligen av hithörande medvetenhet, emotionala illusioner, och dessutom av mentala fiktioner. Särskilt i sina högre slag (över 48:4) är denna emotionala objektiva medvetenhet direkt vilseledande, ty i hithörande regioner härskar fantasien suveränt. Den konstanta primärmaterien, underlaget för sekundärmaterien, kan iakttagas endast av kausaljag. Förstajaget kan således icke konstatera fakta i emotionalvärlden.

⁵Därför är det riktigt att säga, att den enda kunskap om verkligheten förstajaget kan själv förvärva är kunskapen om fysiska verkligheten, vetenskapliga forskningens områden. Filosofernas spekulationer ha, såsom subjektiva, utan objektiv grund, icke kunnat överensstämma med verkligheten. För allt som rör tillvarons materieaspekt äro objektiva medvetenhetens fakta enda verklighetskriteriet.

⁶För det förstajag, som icke blivit kausaljag, finnas endast fysiska och emotionala världarna. Högre världar tillhöra andrajaget och de ännu högre jagen. Att även mentalvärlden räknas dit, beror på att objektiv medvetenhet om och i denna värld förvärfvas först av kausaljaget, som ändamålsenligt förbereder sin övergång till andrajaget. Normala förstajaget på emotionalstadiet kan visserligen förvärva subjektiv medvetenhet i det lägre mentala (47:6,7) men vet ej om att denna medvetenhet är mental, enär den ingår i detta jags emotionalmedvetenhet, utgör den blandform av emotionalt och mentalt som yogierna kalla "kama-manas".

3.15 Ingen vet gränsen för egen medvetenhet

¹Att klärvoajanterna kunna konstatera existensen av högre världar än den "synliga" fysiska, innebär ingalunda att de ha kunskap om ännu högre världar eller ens äro övertygade om dessas existens. Ofta ha de fastnat i någon teoretisk uppfattning, som styrker dem i antagandet, att de nått slutmålet eller, såsom indiska yogier, att de stå på gränsen till nirvana.

²Förstajaget kan icke heller självt ange sin medvetenhets gränser, vilket samtliga mystiker äro exempel på. Den esoteriskt okunnige klärvoajanten kan rentav inbilla sig äga "kosmisk medvetenhet". Det trodde Ramakrishna liksom Martinus i vår tid. Ingen av dem ägde ens mental objektiv medvetenhet. Den är nämligen en förmåga, som först kausaljaget förvärfvar. Det är att märka, att mystikern, om han får höra talas om kausaljag, har mycket lätt att inbilla sig vara ett dylikt.

³Det är viktigt att veta dessa gränser för förstajagets objektiva medvetenhet, emedan man

därmed slipper bli förvillad av dem som framträda med galna anspråk. Om Swedenborg, Ramakrishna, Steiner och Martinus (för att nämna endast de mest kända) hade insett detta, skulle de icke ha vilselett mänskligheten.

⁴Endast esoteriska kunskapen möjliggör orientering i medvetenhetens värld. Medvetenhetens gränser markeras av de olika höljen och de olika molekylarslagen i höljen. Jaget kan icke vara medvetet i annat än sina höljen och i de molekylarmedvetenheter det självt aktiverat. Att jaget därutöver kan sporadiskt kontakta högre medvetenhet än det aktiverat eller ens har höljen för, motsäger icke det sagda. Dylig kontakt, som möjliggöres genom att samtliga högre atomslag alltid finnas involverade i lägre, medför ingen fattbar medvetenhet för jaget.

⁵Såsom ett esoteriskt axiom gäller, att endast högre slag av medvetenhet klart kan inse lägre medvetenhets begränsning. Endast andrajaget kan inse förstajagets begränsning. Endast tredjejaget kan inse andrajagets begränsning. Endast ett kosmiskt jag (lägst ett jag i andra gudomsriket, 36–42) kan inse tredjejagets begränsning. Och så vidare. Kontentan av det sagda är att ingen vet sin egen begränsning, förrän han får besked därom av ett högre jag.

⁶Endast andrajag kunna alltså avgöra, var gränsen i individuella fallet går för förstajagets möjlighet till objektiv utforskning av verkligheten. Vad subjektiva monadmedvetenheten därutöver har för möjlighet att spontant kontakta olika skikt i universella kollektivmedvetenheten, kunna icke ens andrajag avgöra. Alla slags indelningar och grupperingar äro otillräckliga, och allt dogmatiserande i anslutning till dyliga är bevis på livsokunnighet, felande livserfarenhet. Det är en sak teologer, filosofer och vetenskapsmän icke kunna fatta, ty då funnes ingen dogmatik. Så mycket bör väl i alla fall Laurency (vem han nu är, i varje fall icke den folk tror) ha kunnat lära oss alla.

3.16 Medvetenhetskontroll

¹Uppmärksamheten är tecknet på medvetenhetskoncentration. Uppmärksamheten kan kallas jagets blickpunkt. Våra inkarnationshöljens medvetenhetsinnehåll beror på det bruk vi göra av vår uppmärksamhet. Medvetenhetskontroll är kontroll av uppmärksamheten och viktigaste utvecklingsfaktorn.

²Jagmedvetenheten (uppmärksamheten) måste ha sysselsättning. Får den icke syssla med något väsentligt, något som befrämjar medvetenhetsutvecklingen, måste det bli något annat, mindre värdefullt, oftast värdelöst, icke sällan skadligt. Hobbies, nöjen etc. äro alltså endast surrogat. Individens utvecklingsnivå visar sig i vad han väljer såsom föremål för sin uppmärksamhet. Det finns fysiska, emotionala och mentala intressen. Den som förvärvat tankekontroll bestämmer själv vad han vill tänka på. Andra behärskas av sina illusioner och fiktioner.

³Det är viktigt att människan lär sig skilja på sig själv (monaden i triaden) och sina höljen. Den livsokunnige identifierar sin jagmedvetenhet med sina höljens medvetenhetsinnehåll och blir därmed dessa höljens slav. Höljesinnehållet är dels de tendenser vi förvärvat i föregående inkarnationer, dels de förvända föreställningar vi upptagit från vår omgivning i denna inkarnation. Innehållet kan när som helst vitaliseras antingen av monaden själv eller av vibrationer utifrån. Det är därför en god regel att, så snart man blir offer för sitt medvetenhetsinnehåll, säga: "Mina höljen vilja detta. Jag vill det inte." Därmed frigör man sig från beroendet av höljesmedvetenheterna. Jaget kan, om det verkligen vill, göra sig fritt.

⁴Viktigt för den som vill utveckling är att alltid vara medveten om vad han gör, vad han tänker, känner, säger etc., att ge akt på från vilka höljen och vilka världar de energier kommit som han använder vid handlandet. Därigenom lär han lättare att kontrollera dessa energier och eventuellt använda andra.

⁵Att man ger akt på förnimmelserna i sina olika höljen behöver ingalunda betyda, att man sysslar med egna jaget, som man uppmanas att glömma. Man kan studera sina förnimmelser såsom opersonlig åskådare, när man har klart för sig, att man icke är sina höljen. Det är höljen,

som förnimma, som känna, som vilja, icke jaget, såvida jaget icke identifierar sig med dessa medvetenhetsyttringar, tror dem vara jaget och låter dem härska.

⁶Där det finns medvetenhet, finns det samtidigt energi. Meditation, som är koncentrerad medvetenhet, innebär koncentrerad energi. Meditation, som till föremål har ett högre slag av medvetenhet, aktiverar detta, och det högre slag av energi, som är förbundet med medvetenheten, återverkar ofrånkomligt på den mediterande. Rör det sig om mental eller kausal medvetenhet, kunna andrajag iakttaga dessa materieströmmar och se av vilka centra i aggregathöljerna de upptagas och distribueras och vilka organ de påverka i organismen. Den okunnige handskas med krafter, aningslös om de verkningar dessa få.

⁷Man kan meditera på många olika sätt. De enda verkligt effektiva metoderna äro fortfarande esoteriska. Mänskligheten är icke ännu mogen för dessa. Många bedriva meditationer på ett så intensivt sätt, att de tillföra höljerna energier, som de icke kunna rätt använda och som därför verka destruktivt.

⁸Ämnen för meditation: lycka, glädje, goda egenskaper (särskilt de som felas eller behöva förstärkas); ansvar, offer, kamratskap, idealism, egenskaper som trots allt finnas och behöva telepatiskt förstärkas.

⁹Meditation är stilla, lugn reflexion. Man kan t.ex. välja en god egenskap och dagligen betrakta dess betydelse för egna livet, tills den ingått i undermedvetenheten i ett komplex, som yttrar sig spontant i dagsmedvetenheten. En god egenskap, som de flesta skulle behöva förvärva, är att vara glad för att sprida glädje omkring sig var man än befinner sig. En annan nödvändig egenskap är tacksamhet. Vi ha så mycket att vara tacksamma för: förstånd, förnuft, vetande etc., att vi fått insikt om betydelsen av hjälpsamhet etc. Man kan erbjuda sig själv såsom tjänare åt Augoeides för att av honom erhålla tillfälle att få hjälpa någon, som man kan hjälpa på rätt sätt.

¹⁰Varje medvetenhetsyttring är samtidigt en energiyttring, som ofta nog påverkar människans samtliga höljen och i sista hand organismen. Varje enskild yttring må vara omärklig i sin effekt, men sammanlagda bli de märkbara. Om människorna visste detta, skulle de mera ge akt på sina tankar. Den allmänna nervositeten, retligheten, spänningen, är en verkan av hithörande missförhållanden och blir i sin tur orsak till allsköns ohälsa i organismen. Mångas ovana att långt efteråt gå och reta sig på folks dumhet och livets besvärligheter, bidrar icke till välbefinnandet. De flesta äro missnöjda, hur bra de än ha det; alltid är det något som icke motsvarar deras förväntningar. De visa därmed, att de sakna åtskilliga av de egenskaper som behövas för levnadskonst. Det är till vår egen skada vi icke kunna taga livet som det är. Det är en sak vi måste lära oss, om vi vilja vidare. Och därmed göra vi livet lättare att leva för oss själva och andra. Idel truism, som ingen bryr sig om. Vi ha tydligen mycket kvar, innan vi lärt oss att lära av erfarenheten; mänsklighetens erfarenheter under oräkneliga år och våra egna tiotusentals inkarnationer.

3.17 *Telepati*

¹Telepatien är en grundegenskap hos all materia med aktualiserad medvetenhet. Telepatien beror på medvetenhetens kosmiska enhet, alla monaders (med aktualiserad medvetenhet) samhörighet i kosmiska totalmedvetenheten. "Medvetenheten är en och en enda" i hela kosmos. Medvetenhetens inre differentiering beror på monadernas olika grad av medvetenhetsaktualisering och medvetenhetsaktivering.

²Alla existerande väsen mottaga utstrålade vibrationer från alla i sina världar. Ytterst härröra vibrationerna från den kosmiska rörelsen genom de 49 atomslagen. Ännu dröjer det länge, innan mänskligheten förvärvat möjlighet att bli medveten om vibrationerna och vad de innebära.

³Det finns för människan tre olika slag av telepati: emotional, mental, kausal. För att kunna nå hjärnan måste hithörande energier påverka centra i eterhöljet: emotionala vibrationerna upptagas av solarplexuscentrum, mentala av strupcentrum, kausala av ögonbrynscentrum, vilka centra

alltså måste vara aktiverade. Vanliga slaget av telepati (enda möjliga på emotionalstadiet) äro emotionalvibrationerna genom solarplexuscentrum.

⁴Alla äro vi telepatiska, alla till någon grad. Den telepatiska överföringen är antingen medveten eller omedveten. Den medvetna förutsätter en särskild teknik, såvida den ej är medfödd. Den omedvetna är den vardagliga och gemensamma för alla. Vårt emotionalhölje genomströmmas av vibrationer i emotionalvärlden, medvetenhetsinnehållet uppfångas omedvetet av dem på samma våglängd, och människan tror, att det är hennes egna känslor och tankar.

⁵Det förutses, att i vår nya epok en avsevärd del av mänskligheten blir medvetet telepatisk. Människorna komma att påverkas av sin vetskap om att utomstående kunna uppfatta deras känsloliv. Möjlig blir också mental telepati emellan tänkare och vetenskapsmän, som lärt sig tänka klart och skarpt.

3.18 Problem för framtidens psykologi

¹Innan psykologerna förvärvat kunskap om människans olika höljen, dessas materie- och medvetenhetsslag, departement och departementsenergiernas verkningar, sakna de möjlighet förstå hennes "temperament", de subjektiva orsakerna till hennes olika reaktionssätt, hennes "komplex" och hämningar, hennes "typ" av extravert eller introvert. Innan dess komma psykoanalytikerna eller psykosyntetikerna att famla i det ovissa med alla sina olika hypoteser och utarbetade system, samtliga förfelade.

²Vetskap om utvecklingsstadiet, departementen i kausalhöljet, triadhöljet och inkarnationshöljenas (mentala, emotionala och eteriska; hjärncellerna tillhöra samma som eterhöljet) är av stor betydelse för självkänedom och bedömning av andra. En skicklig esoterisk astrolog kan ur horoskopet utläsa utvecklingsstadiet. Mer sällan kan han ange departementen men icke till vilka höljen de höra. Det fordras ett kausaljag för att med säkerhet avgöra den saken. Inkarnationshöljenas departement bero på jagets intressen i föregående inkarnation. Kausalhöljets departement beror på omständigheterna vid kausaliseringen.

³Vi påverkas alla oundvikligt och till stor del omedvetet av alla med vilka vi komma i beröring. Det är en sak, som alltför sällan beaktats, särskilt av dem som gärna göra nya bekantskaper, vilka de naivt nog kalla "vänner". Det finns fog för gamla "cyniska" talesättet, att inga skada oss så mycket som våra vänner. Mot våra s.k. fiender äro vi däremot på vår vakt. Den, som är inställd på att tjäna (ge och icke fordra), behöver emellertid icke taga sådana hänsyn utan går oskadd genom kontakterna.

⁴Psykologer borde syssla med problemet, varför vissa människor kunna, utan att veta därom, tillhandahålla en "atmosfär" i vilken andra kunna tänka, skapa och utföra vad de annars icke skulle kunna.

⁵Individens normala medvetenhetsutveckling genom mänskoriket kräver tiotusentals inkarnationer under miljontals år. Utan vetskap om detta faktum saknas förutsättning för psykologi.

MÄNSKLIGHETEN

3.19 Vår unika mänsklighet

¹Längre har mänskligheten icke kommit än att hatet regerar mellan individer, familjer, klasser, nationer, raser, religioner, de båda könen etc. Och så definieras människan som en varelse begåvad med förnuft. Det är ett mycket ensidigt utvecklat förnuft, som uteslutande inriktat sig på fysiska materiella verkligheten. Tillvarons medvetenhetsaspekt har man knappt upptäckt ännu. Den s.k. psykologien är ett bedrövligt kapitel.

²Mänskligheten kunde ha fått all kunskap om livet genom sin planethierarki. I sin strävan efter makt visste människorna hur de ville ha det och fördrevo sina vishetslärare. Under tolv tusen år ha vi fått skörda vår egen sådd.

³”Hela evolutionens historia på vår planet är ett mottagande och ett givande, att ta emot och ge ut. Förklaringen till mänsklighetens besvär har varit att den tagit och icke givit, mottagit och icke delat med sig.” (D.K.) När vi icke begära mer än vår nödvändiga del, finns överflöd för alla. Ju mer vi få, desto större är ansvaret att förvalta det på rätt sätt, så att det gagnar så många som möjligt och framför allt dem som behöva bäst, vilket ingalunda är lätt att avgöra.

⁴Livet tillhandahåller materialet (världar, höljen, energier etc.) för människorna att använda på rätt sätt och därigenom utveckla medvetenheten. Varje människans medvetenhetsyttring innebär en energieffekt. Det är människorna, som gjort fysiska livet till ett helvete genom sina hatyttringar (allt är hat som icke är kärlek). Sedan anklaga de gud för att han skapat en sådan värld. Han har icke gjort det. Människornas gud är ett fantasimonstrum. Det finns planeter, där monadernas medvetenhetsutveckling försiggår friktionsfritt. De äro typen för paradisiskt liv. Till den typen av planeter hör icke vår.

⁵På ingen plats i vårt solsystem och, efter vad som antytts, i vårt sjuklot av solsystem finns en sådan mänsklighet som vår. Det kommer folk från andra solsystem för att titta på en mänsklighet, vars like i stupiditet och brutalitet de aldrig skådat. Så nog ha planetregeringen och planethierarkien påtagit sig en orimlig börda: att föra denna mänsklighet fram till enheten. Att sammanföra monader med repellerande grundtendens och göra ”människor” av dem kan liknas vid ett sisyfosarbete. Två gånger har mänskligheten måst dränkas, och en tredje dränkning är icke utesluten.

⁶Till det myckna ofattbara i mänskliga livet hör, att en människa, som en gång stått inför vår planets högsta gudomlighet, senare i livet kan betrakta den upplevelsen som en illusion och förneka att det finns ett liv efter detta. Krishnamurti är ett exempel härpå.

3.20 Mänsklighetens nuvarande allmänna utvecklingsstadium

¹På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium är normalindividen (majoriteten) objektivt medveten endast i ”synliga” fysiska världen (49:5-7) i fysiska organismen, subjektivt medveten i lägre delen av emotionalvärlden (48:4-7) och lägre delen av mentalvärlden (47:6,7).

²Mänskligheten kan i stort sett indelas i tre kategorier: instinktmänniskor, förnuftsmänniskor och enhetsmänniskor. De flesta ledas av sin instinkt, sin undermedvetenhet och sin emotionalitet. En viss procent (procenttalen äro olika i olika epoker) har uppnått mentalstadiet och en ringa andel enhetsstadiet. Därvid gäller att de, som förverkliga sina möjligheter svarande mot uppnådd nivå, äro lika fullkomliga (gudomliga) i sin art som de, vilka uppnått högre stadier och förverkliga dessas möjligheter. I det fallet finns för planethierarkien ingen skillnad mellan det människorna kalla profant (”världsligt”) och heligt. Allt är lika gudomligt i sitt slag. Men inse detta göra väl endast de som ingått i enheten, blivit medvetna om sin delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten och upplevat allt livs ”universella broderskap”.

³Människorna tro, att de äro förnuftiga och styras av förnuftet, vilket är ett lika stort som fatalt

misstag. På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium äro endast de två lägsta mentala molekylarslagen aktiverade (47:6,7). Människorna ha aktiverat mentalatomerna i fysiska och emotionala molekylarslagen. Men denna mentalitet duger endast till att bearbeta intrycken av företeelserna i fysiska världen till begrepp och ordna dessa i mentala system, vilka människorna ta för kunskap om verkligheten, en synnerligen ytlig kunskap, även om det kunnat avsätta förbluffande resultat i tekniskt avseende. Förnuftet i emotionalvärlden kan påverka endast emotionalmaterien och emotionalmedvetenheten. Och resultatet har blivit religioner, mystikens expansion i oändligheten med orubblig tro på riktigheten av de illusioner som uppkomma och skapa materieförmer i emotionalvärlden. Ockultisterna spekulera (fantisera) med de esoteriska fakta som hittills publicerats och ersätta felande fakta med egna hugskott. De begå samma fundamentala misstag som filosoferna i alla tider. Det kan icke nog ofta sägas ifrån, att de enda, som ha kunskap (så långt den nu räcker) om verkligheten, äro de lärjungar till planethierarkien som fått sitt vetande av lärarna tillhörande femte och sjätte naturrikerna.

⁴Mycket ringa del av mentalhöljets medvetenhet når ner till hjärnan (människans dagsmedvetenhet). Det kan taga årtal, innan en klar mentalidé i mentalhöljet blir uppfattbar. Då man talar om övermedvetenhet, måste man skilja mellan medvetenheten i aktiverade och oaktiverade molekylarslag. Eftersom monaden är centrad i sin emotionalatom och emotionalmedvetenheten är den ojämförligt aktivaste, är individen mest medveten om sina känslotillstånd. De flesta behärskas också av dessa.

⁵Idén tillhör det mentala och idealet det emotionala. I detta sammanhang bortses från kausalidén, vilken, om den via förstatriaden direkt når hjärnan, alltid (tack vare sin oerhörda energi) medför förverkligande. Mentalidén förverkligas endast av mentaljag. För att bli förverkligad måste den på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium passera genom emotionalmedvetenheten för att hos denna få erforderlig drivkraft. Lyckas idealet icke bli tillräckligt vitaliserat, förblir det ett vackert ämne för betraktelse, vilstolsbegrundan, vältalighet eller poetisk utgjutelse. Så mycken energi lyckas idealet ofta uppbringa. Detta gäller tyvärr de flesta ideal. De omsättas icke i fysisk handling.

3.21 Barn

¹Det är viktigt för barnet att få växa upp i en atmosfär av kärlek (som utesluter fruktan), av tålmod, av förståelse, av ordnade förhållanden och verksamhet. Därtill kommer beaktandet av medfödd instinkt, av normal böjelse (betingad av utvecklingsnivån) och av karaktärstendenser (betingade av horoskop och höljenas departement).

²Ännu har mänskligheten med sin primitiva psykologi och pedagogik icke lyckats lösa uppfostringsproblemet. Föräldrarna ägna icke barnen det intresse de äro skyldiga dem, när de påtagit sig ansvaret att "sätta dem till världen". Barnen äro "gamla själar" med tiotusentals inkarnationers erfarenheter latent i sin undermedvetenhet.

³Det gäller att uppmuntra de goda anlag som visa sig och klargöra följderna av misstag ifråga om Lagen, att vi icke ha rätt att kränka andra, att det lidande vi tillfoga andra få vi igen, att vi alla utgöra en enhet och att därför, vad man gör mot andra, gör man mot sig själv. Det är misstag att ge barnen frihet, innan de lärt sig skilja på rätt och orätt, insett var gränsen går för egna rättigheter. Det är med barnens frihet som med människornas frihet. Ju klarare rättsbegrepp de ha, desto större frihet böra de få. Ju riktigare människorna tillämpa natur- och livslagar, desto säkrare för allt ont gå de genom livet, desto säkrare mot bakslag och dålig skörd, desto större insikt och rätt till kunskap som ger makt. Barnen böra på något sätt få gottgöra vad de förbrutit. Däremot är aga efter treårsåldern ett misstag liksom varje slags "andlig tortyr".

⁴Förnuftiga föräldrar fråga barnen i stället för att vänta på att barnen ska fråga. Barnet skall läras tänka, icke säga efter. Hur många begripa det?

⁵I pedagogiskt hänseende måste man skilja på tre typer av barn: de emotionala, de emotionalt

mentala och de rent mentala. Dessa tre typer kräva helt olika undervisningssätt. Men det begripa icke pedagogerna. De kunna icke ens urskilja typerna. Framtiden skall emellertid uppvisa pedagoger av helt annat slag.

⁶Att många barn och ungdomar visa sig "omöjliga" i skolan och av lärarna förklaras undermåliga, behöver icke bero på att de stå på lägre utvecklingsstadium. Det kan också bero på att de uppnått högre stadium än civilisationsstadiet och ha latent en livsförståelse, för vilken meddelade undervisningen saknar varje intresse.

⁷Föräldrar till barn på högre utvecklingsstadier böra icke låta barnen gå i de vanliga skolorna, utan i särskilda elitskolor. Det betyder ingalunda några geniskolor utan skolor där eleven av lärare och kamrater respekteras såsom en självständig individ och medmänniska. Alltför många ha i skolan fått oreparerbara själsliga skador med mer eller mindre förfelad inkarnation som resultat.

3.22 Vårt beroende av kollektiviteterna

¹I det stora hela behärskas människan av dels sin undermedvetenhet, dels omedvetna telepatiska påverkningar från sin nation, sin omgivning och dem på samma våglängd (samma utvecklingsnivå). Det undermedvetna yttrar sig såsom "instinkt", tendens, spontan inställning: instinkten från triaden, tendenserna från höljenas skandhaer, spontaneiteten från individens omedvetna "tanke-system" (syntesen av samlade livserfarenheter). Människan påverkas alltid av alla med vilka hon umgås. Därför är umgänget av större betydelse än många tro. Att själv välja rätt umgänge (icke låta det bero av givna förhållanden), hör med till levnadskonsten. Korrespondens kan ersätta umgänge.

²Isolering är tecken på att man uppgivit hoppet om att finna "sin grupp", där man "är hemma". Om vi i någon inkarnation behöva fysisk isolering för vår medvetenhetsutveckling, så ordnar livet den saken. Men att onödigtvis isolera sig, är att gå miste om de erfarenheter vi behöva. Det är mycket vi få genom vistelsen bland människor. Vi få del av deras erfarenheter och vetande, tillfällen till studier av olika utvecklingsnivåer och mycket annat. Vi behöva tillgodogöra oss mänsklighetens samlade livserfarenheter i vetenskap, litteratur och idékultur. Det är genom förnyad kontakt som vi återuppväcka vårt latent vetande.

³Man kan indela de s.k. vänner man haft i fyra kategorier. Första kategorien är verkliga "hjärte-vänner" med vilka man delat sina utvecklingsproblem. De ha haft samma departement som man själv i både kausalhölje och triadhölje (något ytterligt sällsynt). Andra kategorien är de som haft samma slags kausalhölje. Även de äro verkliga vänner. Tredje kategorien är de som haft samma slags triadhölje. De äro sådana vänner som man i regel förlorar ur sikte under livets gång. Slutligen fjärde kategorien är de mer eller mindre tillfälliga bekantskaper man gjort och knappast är vad man menar med vänner.

⁴Felet med allt vad raser, nationer, kyrkor, sekter, samfund, ordnar etc. heter är deras exklusivitet. Deras medlemmar se på "de andra" såsom icke hörande till "egna fårahuset". Men för esoterikern finnas inga "andra". Alla äro ett, och där den insikten icke dominerar finns exklusivitet och alltså motsatsen till enhet. Universellt broderskap sträcker sig även över alla naturrikens gränser. Alla äro vi monader på väg mot slutmålet. Alla äro vi bröder, oberoende av utvecklingsnivån. Så ser planethierarkien på livet, och den som vill nå femte naturriket måste se det på samma sätt.

⁵Vi inkarnera i alla raser, byta ständigt kön, tillhöra efter vartannat alla religioner etc. Förakta vi en ras etc., kan det hända att vi födas på nytt i den rasen. Så t.ex. få nazister inkarnera såsom judar och judar bli nazister alternerande, tills de slutat hata varandra. Förtryckare bli de förtryckta i ny inkarnation. Skördelagen är en rättvisans lag.

3.23 *Mänsklighetens kunskapsarv*

¹De ideer och fakta, mänskligheten samlat under årtusendena, utgöra vårt kulturella arv. I detta arv återfinns många esoteriska ideer och fakta. De ha ursprungligen meddelats i de av planethierarkien ledda esoteriska kunskapsordnarna och senare, liksom förtäckt, insmugglats bland de ideer förstajaget förvärvat genom egen erfarenhet. Endast esoterikern kan avgöra, vilka ideer och fakta som äro dylika ursprungligen esoteriska. Att det är så, beror på förstajagets oförmåga att självt konstatera fakta annat än i fysiska världen. Vanligen ha dessa esoterismer i något avseende förvanskats men finns något kvar som röjer ursprunget.

²Den kunskap, som i de hemliga kunskapsordnarna förvärvades av de invigda, ingick i dessas undermedvetna för att i senare inkarnationer plötsligt kunna dyka upp ur detta. Att ideerna därvid sällan blevo insatta i sina ursprungliga sammanhang och således förlorade mycket av sin egentliga betydelse, är förklaringen på att i det mesta finns endast "en kärna av sanning". Men när denna "kärna" hamnar i fel sammanhang, blir resultatet icke desto mindre fiktivt.

³De verklighetsrön, vi icke fått från planethierarkien, utgöra den fond av mänsklighetens egna samlade livserfarenheter som är förutsättningen för den fortsatta utvecklingen. Förstajaget är i stort sett "den historiska människan". Att, som många i vår tid, vilja göra oss historiskt urarva, är att återvända till ett ännu primitivare stadium. Få då också politiska demagoger styra som de vilja, kan det mycket väl hända, att de bli bönhörda över hövan och mänskligheten får börja om från barbarstadiet.

⁴Historikerna ha alltför lätt att drunkna i detaljer. Vad vi behöva är en historia, där det oväsentliga är utmönstrat och endast det medtagits som är av betydelse för livsförståelsen.

⁵Planethierarkien har lovat att i nästa århundrade skänka oss en översikt av mänskliga medvetenhetsutvecklingen i Lemurien, Atlantis och på våra nuvarande kontinenter. En sådan historia kan endast ett andrajag (essentialjag) skriva.

MEDVETENHETSUTVECKLINGEN

3.24 Medvetenhetsutvecklingen

¹Vi utvecklas automatiskt genom att systematiskt studera olika livsområden och konstatera fakta. Vi utvecklas icke genom att spekulera. Teoretiskt vetande, vi fått till skänks genom andra, kan visserligen vara mycket värdefullt för viss inkarnation men går lätt förlorat, när inkarnationshöljerna upplösas. Teoretiskt vetande är med andra ord otillräckligt. Endast de grundliga erfarenheter, monaden själv gjort och bearbetat till livsförståelse, äro för alltid införlivade med monadens förmåga. Individens måste alltså tillämpa vetandet i egna livet. Hans egen upplevelse i experimentell erfarenhet är nödvändig. Endast så blir vetandet till kunskap, som går in i hans undermedvetenhets kunskapsfond.

²Det räcker således icke att blott göra erfarenheten för att lära av den. Vore det så enkelt, skulle vi icke behöva miljontals år för att lära enklaste sunna förnuft. Vad vi lära är återerinnring av tusentals förut gjorda samma slags erfarenheter i tusentals inkarnationer. Det är därför att vi icke bearbeta erfarenheterna, som vi behöva göra om dem. Förmågan av bearbetning växer visserligen på de allt högre utvecklingsnivåerna. Vad människan lärt tillhör alltså hennes utvecklingsnivå. Vi äro icke så märkvärdiga som vi inbilla oss.

³Monaden–individens–jaget, som evolverat från djurriket, använder c:a 40 000 inkarnationer på att övervinna egentliga barbarstadiet och ytterligare c:a 20 000 för att nå upp till förståelse för civilisationsstadiet, med ständig risk för att återfalla i barbari. Medvetenhetsutvecklingen är en långsam process. Men ju längre utvecklingen fortskrider, desto snabbare går den, så att människorna, om de vilja arbeta på självförverkligandet, på något tiotal inkarnationer (tagna i snabb följd) kunna uppnå större resultat än förr på hundratals och tusentals.

⁴Ju primitivare hela mänskligheten är, desto längre tid tar medvetenhetsutvecklingen. Men så snart en elit börjar skymta, höjande sig över allmänna nivån, finnas tillfällen för den som har erforderlig instinkt och attraktionsförmåga att sälla sig till eliten och göra "snabbkarriär".

⁵Allmänna medvetenhetsutvecklingen rör sig skenbart i cirkel ("allt går igen") men i själva verket i spiral, ty "cirkeln slutar" alltid på en något högre nivå.

⁶Individens utvecklingstempo bestäms av honom själv. Det finns rekordhållare i snabbutveckling och eftersläpning. Rekordet i snabbutveckling innehas av Christos, som på tjugo miljoner år tillryggalagt vägen från barbarstadiets mellersta nivåer till sjätte naturriket och nu har begynnande kosmisk medvetenhet (42). Hans utvecklingstempo saknar alltså motstycke i mänsklighetens historia. Uppgiften, att han skulle ha varit bland de längst komna människomonaderna vid deras överflyttning hit från annan planet, är icke riktig. Han har gått om alla utom Gautama Buddha, som hade ett stort försprång.

3.25 Nivåer

¹Hela livet från mineralriket till högsta gudomsriket är en skenbart oändlig serie utvecklingsnivåer. Nivåerna äro de verkliga naturklasserna.

²I människoriket beror utvecklingsnivån på dels kausalhöljets ålder, dels antalet inkarnationer, dels individens bruk av tillfällen att lära, bearbeta och tillämpa vetandet.

³Vår nivå avgör vad vi kunna förstå och tillgodogöra oss av livets erfarenheter.

⁴Människans utvecklingsnivå framgår av materieförhållandet i hennes fem höljen. Ju större procenttalet av högre molekylerslag, desto högre nivå har hon uppnått. Monaden är beroende av dessa molekylerslags medvetenhet. När samtliga höljen uteslutande bestå av högsta molekylar- eller atomslag, är människans utveckling avslutad och centrar sig monaden i andratriadens essentialatom.

⁵Utvecklingsnivån visar sig också i de olika höljenas centra: dessas rotationshastighet, antalet

lösgjorda ekrar och dessas rotation.

⁶Det beror på monadens utvecklingsnivå, vilka intryck som registreras, bearbetas och tillgodogörs i livet. Hos de flesta komma intrycken från fysiska eller emotionala världen. Detta tillstånd varar, tills individen blivit mentaljag. Därefter ökar möjligheten att mottaga impulser från det övermedvetna. I vad mån individen mottar dylika inspirationer, beror väsentligen på hans allmänna livsinställning och strävan till kontinuerlig kontakt med Augoeides.

⁷Människorna ha i fysiskt avseende i stort sett lika funktionsdugliga organismer. Det är vad människorna se, och alltså äro alla människor lika och jämställda. Psykologerna inse numera, att människor kunna vara högst olika "begåvade". Detta kan, ehuru mera sällan, bero på hjärnans beskaffenhet. I 99 fall av 100 beror det på kausalhöljets ålder och individens utvecklingsnivå, bestämd av graden av aktiverad emotional och mental medvetenhet i motsvarande höljens molekylarslag. Det är stor skillnad mellan dem som ha hundrafemtio tusen inkarnationer bakom sig och dem som ha endast trettio tusen. Ju fler inkarnationer, desto mer förvärvat livserfarenhet, latent bevarad i individens undermedvetenhet.

⁸Med denna esoteriska kunskap kan man förstå att det finns olika utvecklingsstadier och -nivåer, förstå vad Rousseau menade med att det aldrig kan finnas någon verklig demokrati.

3.26 Människans utvecklingsstadier

¹Under inkarnationen i fysiska världen är människan på barbarstadiet ett fysikaljag med primitivt känsloliv; på civilisationsstadiet ett emotionaljag, behärskat av sina i stort sett repellerande känslor; på kultur- eller mystikerstadiet fortfarande ett emotionaljag men nu med attraherande emotionalenergier; på humanitetsstadiet ett mentaljag med perspektivmedvetenhet och emotionalt suverän (icke längre offer för sina känslotillstånd); på idealitetsstadiet ett kausaljag och mentalt suverän (icke längre bunden av mer eller mindre fiktiva tankesystem).

²Allt det här sagda gäller givetvis människan först såsom fullt utvecklad och därtill fysiskt normal. Det emotionala når i regel sin fulla utveckling under fjärde levnadsåldern (22–28) och det mentala under femte (29–35). I 35-årsåldern börjar individen i regel kunna tänka fullt självständigt (oberoende av under uppväxt- och utbildningsåren inhämtade ideer). Icke sällan medför detta ett radikalt omtänkande med utmönstring av dittills härskande världs- och livs-åskådning och förvärv av egen uppfattning, bestämd av uppnått utvecklingsstadium (under föregående inkarnationerna självförvärvat egen livsförståelse).

³Det bör kraftigt betonas, att regeln icke får absolutifieras, att allt vetande bör uppfattas såsom allmän livsorientering tills vidare och icke (såsom vanligen sker) bör bli schablon- eller dogmtänkande, att liv är förändring och allting är underkastat utvecklingens lag, individuellt och kollektivt.

⁴Generellt sett är människan på barbarstadiet ett kaos. Hon känner ett, säger ett annat och gör ett tredje. På civilisationsstadiet tänker hon ett, känner ett annat, säger ett tredje och gör ett fjärde. På kulturstadiet börjar hon känna, säga och göra ett och detsamma. Och på humanitetsstadiet tänker, känner, säger och gör hon detsamma. Då som först är hon en enhetlig individ och pålitlig under alla förhållanden.

⁵De olika utvecklingsstadierna innebära i stort sett en fortgående stabilisering av hennes karaktär. Splittringen blir allt mindre märkbar med undantag för inkarnationer, i vilka hon utsättes för allt starkare motsättningar i sina höljen. Färdig som människa är hon först, när hon trots de våldsammaste påverkningar är enhetlig.

⁶Till mänskliga eliten höra de som uppnått nivåerna 48:3 och 47:5. C:a 60 procent av inkarnerade mänskligheten ha icke nått över 48:4, 47:7. Det är den s.k. stora massan, som har över hundra tusen inkarnationer kvar innan den nått eliten. Så långsamt går medvetenhetsutvecklingen.

⁷Civilisationer liksom kulturer äro till för att ge klanerna på de olika utvecklingsstadierna

tillfällen att lära sådant som de kunna fatta. Civilisationer byggas upp av eliten, och därefter är det massan som får inkarnera, varpå civilisation och kultur snabbt sjunka ned till lägre nivå. Detta sker i serier om c:a 2500 år (zodiakepokerna).

⁸Den esoteriska historien, som är den verkliga världshistorien, redogör för grupperna av inkarnerade människor på de olika nivåerna.

⁹Ingen uppgift finns om hur stora andelar av totala antalet människor (60 miljarder), som uppnått de olika utvecklingsstadierna. Dylik statistik skulle också behöva ständigt justeras, eftersom kausalhöljets ålder icke behöver vara avgörande, även om den i stort sett visat sig göra detta. Om jaget bestämmer sig för att leva för sin medvetenhetsutveckling och målmedvetet strävar därefter, fås ett annat resultat. Rent teoretiskt finns möjlighet att passera genom människoriket på en eon.

3.27 Förstajagets förvärv av högre medvetenhet

¹Högre slag av medvetenhet förvärvas icke med ens. Förbindelsen med det högre kan liknas vid början till en väv, som utökas med allt fler trådar, tills hela väven i sin fulla bredd är färdig.

²Det finns två trådförbindelser mellan triaderna, och de utvidgas efter hand, tills en kanal erhållits för monadens förflyttning mellan triaderna. Det är dessa trådar som förbinda människan med Augoeides. Genom trådarna tillför Augoeides inkarnationshöljerna den energi som håller dessa vid liv.

³Högsta djuren ha förbindelse även med lägsta mentala och "trådar" som sträcka sig in i 47:7. Men de ha därför icke mentalmedvetenhet som människan.

⁴Jaget såsom monad är "psykologiskt sett" själva uppmärksamheten. När vi äro uppmärksamma, är det alltså tecknet på att monaden uppmärksammar något av sina höljen. När vi uppleva våra känslor, har monaden i triaden sin uppmärksamhet på emotionalhöljet. När vi tänka rent mentalt, har monaden i triaden sin uppmärksamhet riktad mot mentalhöljet. Vi aktivera höljenas medvetenhet, dessas olika molekylarslags medvetenhet, genom att rikta vår uppmärksamhet på ("leva i") denna medvetenhet. Rikta vi vår uppmärksamhet mot lägre slag, så leva vi i detta lägre och förstärka denna lägre medvetenhets makt att draga till sig uppmärksamheten. Sättet att aktivera högre medvetenhet är alltså att rikta uppmärksamheten på denna, t.ex. genom att begrunda ("meditera" på) det vi fått veta om denna. Därmed förstärka vi även det högres makt över det lägre.

⁵Förvärva högre slag av medvetenhet kan ingen metodiskt göra förrän som lärjunge till planethierarkien.

REINKARNATION

3.28 Vad reinkarnation innebär

¹Reinkarnation innebär, att lägre kausalhöljet (triadhöljet) med triaden, vilken genom sina vibrationer frambringar mentalhöljet, emotionalhöljet och eterhöljet, tar en redan iordningställd organism i besittning.

²De nya inkarnationshöljerna (emotionala och mentala) dirigeras i många avseenden av de skandhaer som medfölja vid inkarnationen. Liksom triaden kunna skandhaerna räknas till det s.k. undermedvetna. Dessa skandhaer innehålla bland annat det som individen en gång genom bearbetning av erfarenheter och teorier införlivat i sin hjärnas och sina höljens medvetenhet.

³Den långa raden av reinkarnationer är nödvändig för att monaden skall bli fullt subjektivt och objektivt självmedveten i sitt kausalhölje. Individen har under sin medvetenhetsutveckling i de tre lägsta naturrikerna förvärvat förmåga att vara medveten i fysiska, emotionala och mentala världarna. I människoriket skall han förvärva medvetenhet i kausalvärlden (platoniska idévärlden), varmed han blir ett kausaljag. Människomonaden är icke medveten i sitt kausalhölje utan måste inkarnera för att alls kunna vara medveten. Under mellantiden mellan inkarnationerna, sedan dess inkarnationshöljen upplösts, sover monaden i sin triad i kausalhöljet, avvaktande ny inkarnation.

⁴Människan reinkarnerar på grund av faktorer hörande under utvecklingslagen, ödeslagen och skördelagen och givna fysiska förhållanden. Några fastställda tider finnas ej. Återfödelsen är snarare en gruppöreteelse än en individuell.

⁵Skördelagens och ödeslagens instanser ha inga orimliga krav, när de bedöma individens förflutna med hänsyn till nya inkarnationen. Men det finns relationer mellan omständigheter, uppnådd nivå (förståelse och förmåga) och förverkligande.

⁶Det enda bestämda om vår skilsmässa från organismen med dess eterhölje är månaden (egentligen "soltecknet") i något år. Kontinuiteten mellan inkarnationerna medför att vi återfödas med både solen och ascendenten i samma zodiaktecken ("samma månad och samma timme") som då vi senast lämnade fysiska höljerna. Vi fortsätta just där vårt fysiska liv avbröts från sitt orsakssammanhang, och det nya livet anknyts där det gamla upphörde. Återfödelsen är ingenting på måfå, utan våra inkarnationer bilda en sammanhängande kedja av livsenergierna.

⁷Liksom fostret genomlöper hela biologiska utvecklingsprocessen, får monaden i varje inkarnation i sina nya höljen arbeta sig igenom hela mänskliga medvetenhetsutvecklingen till den utvecklingsnivå den en gång uppnått. Först därefter kan monaden fortsätta egna avbrutna medvetenhetsutvecklingen. Förutsättningen för att monaden skall kunna uppnå sin egen latent nivå är, att den i nya inkarnationen får tillfällen återförvärva sina numera latent egenskaper och förmågor.

⁸Individen föds in i en ras, nation, religion och upptar automatiskt under uppväxtåren hithörande idiologier, idiosynkrasier, fördomar, vidskepligheter, verklighets- och livsuppfattningar. Dessa förbli i stort sett outrotliga. Om de icke motsvara individens utvecklingsnivå, får han kanske tillfälle att förvärva andra nationers, religioners, filosofiers uppfattningar.

3.29 Reinkarnationens betydelse

¹I de flesta inkarnationer förbereds man för uppgifter i en viss kommande inkarnation. Man gör därför klokt i att i varje inkarnation söka skaffa sig kunskap om verkligheten och arbeta på att vidareutveckla sina talanger. Det finns alltid ansats till en viss begåvning, som kan odlas. Alltid kan man tjäna. Påtaglig insats gör man icke i alla inkarnationer. Ofta är det man i någon inkarnation förvärvar insikt och egenskaper, som man först i följande inkarnationer får tillfälle att effektivt använda.

²Man kan icke vara nog tacksam för att möjligheten finns att få allt förnuftigare uppfattning av verkligheten just genom reinkarnationen; bli befriad från dessa inkarnationshöljen med deras förfelade livsinställning i alla avseenden. I nästa liv finns icke mycket kvar av det vi i detta liv taga för sanning och verklighet. Det är en välgärning att få inhämta allt förnuftigare ideer och därigenom bli allt mindre desorienterad i verkligheten. Den insikten borde i alla fall historien med alla sina galenskaper kunna bibringa oss. Att den stora massan på lägre stadier fortfarande faller offer för vilka tokiga ideer som helst, är en annan sak. Men det har alltid funnits en kulturelit, som kunnat bevara den insikt och förståelse, som så småningom förvärvats genom mänsklighetens samlade livserfarenhet.

³De flesta inkarnationer människan genomlever sakna i stort sett betydelse för hennes utveckling. Så förblir det, tills hon vaknar och inser det emotionalas illusivitet och det mentalas fiktivitet, tills hon får upp ögonen för verkligheten, livets mening och mål. Om hon då föresätter sig att arbeta på medvetenhetsutvecklingen, egen och andras, bli alla kommande inkarnationerna av betydelse. Den som, ställd inför valet av olika vägar att tjäna medvetenhetsutvecklingen, alltid väljer den väg som mest gagnar hela mänskligheten, gör också själv snabbaste framstegen. Att ge människorna kunskap om verkligheten, om livets mening och mål, är att befria dem från över nittio procent av de olösliga problem som de brottas med och lida under. När man ser de sökandes vända i deras kamp att befria sig från okunnighetens (illusionernas och fiktionernas) mörker, måste man göra allt man kan för att föra dem in i verkligheten. Giv människorna kunskapen om verkligheten, och de lösa själva sina problem! Det är detta, att de irra omkring utan att veta vad som är verkligt, är rätt, är sant, som är grunden till mänsklighetens elände. De kunna i stort sett då endast begå misstag.

⁴Att klargöra för dem, att verkligheten består av en serie materievärldar av olika täthetsgrad, som intaga samma rum som det fysiska universum vi se, att all materia består av uratomer, att livets mening är dessa monaders medvetenhetsutveckling och att detta försiggår i en serie allt högre naturriken, borde vara enkelt nog. Det är allt vi behöva veta för att bli befriade från de flesta okunnighetens spekulationer.

⁵Vi inkarnera för att lära känna fysiska verkligheten och i detta liv, det svåraste av alla, förvärva de fundamentala egenskaper och förmågor som möjliggöra fortsatt utveckling i högre världar. Vi äro alltså här för att genom erfarenhet förvärva livsinsikt. Fysiska livet är så svårt att leva rätt (i överensstämmelse med de livslagar som möjliggöra medvetenhetsutvecklingen), att vi förfela meningen med livet, om vi icke inse, att vi måste hjälpa varandra på alla sätt vi kunna. Hittills ha människorna i stället i stort sett försvårat livet för varandra. Vi stirra på individens brister, som äro ofrånkomliga på hans nivå, och försvåra därmed hans försök att bli "bättre". Vi hata varandra (idka repulsion) i stället för att älska varandra (attraktion). Hatets fundamentala yttringar äro fruktan, vrede och förakt; kärlekens äro beundran, tillgivenhet och deltagande. Den, som vill hjälpa sina medvandrare i det fysiska ökenlivet, söker upptäcka de goda egenskaperna, icke de dåliga. Det finns alltid något att beundra hos alla. Att de dåliga finnas veta vi. De äro mest framträdande på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium. Dem behöva vi icke upptäcka, dra fram och förstärka. Mänsklighetens stora kulturgestalter ha sökt hjälpa människorna med att leva ett förnuftigt liv. Har man ännu icke förstått den saken?

3.30 Latensens betydelse

¹Allt vi upplevat i föregående inkarnationer finns i förstatriadens undermedvetna; där ha vi vårt förflutna latent. Men i vår nya hjärna veta vi icke mer än vi kunna nyförvärva. Detta nyförvärv blir möjligt mycket tack vare den förståelse som vi vunnit i tidigare liv och som sedan blivit latent. I vad mån tidigare förvärvade egenskaper och förmågor kunna göra sig gällande i ny inkarnation, beror även på eterhöljets beskaffenhet. Latenta förståelsen tar sig alltid något uttryck, men förmågan (även en latent genial) kan utebli.

²Hur ringa den latent förståelsen vanligen är, visar sig bäst i att de flesta tillhörande mentala eliten blivit skeptiker. De ha insett, att varken teologiens dogmer, filosofiens konstruktioner eller vetenskapens hypoteser kunna lämna en förnuftig förklaring av tillvarons beskaffenhet eller livets mening. Men deras latent förståelse har icke varit tillräcklig för att de ska ha insett esoterikens riktighet.

³”Kunskap är återerinring” (Platon). Därmed är icke sagt, att återerinring är kunskap. Det undermedvetna har under alla inkarnationer upptagit allt vi upplevat, alla felaktiga ideologier. Det mesta latent är inarbetade illusions- och fiktionssystem. Dyligt blir medfödd, orubblig visshet i ny inkarnation, om man föds in i en miljö, där dessa fiktioner härska. Latent vetande är alltså icke i och för sig riktigt vetande. Det kan det vara endast ifråga om dem som varit invigda och upplevat verkligheten. Kunskap var på Platons tid och är ännu i vår tid efter 2400 år detsamma som esoterisk kunskap, oåtkomlig för alla, som icke fått taga del av planethierarkiens vetande, som icke bemästrat hylozoiken så, att de kunna fortsättningsvis tänka i överensstämmelse med verkligheten.

⁴Ett i regel osvikligt tecken på att man en gång varit antagen till lärjunge är att man åtminstone utvecklats sådan “esoterisk instinkt”, att man icke misstager sig ifråga om “ockulta” materialets kvalitet, kan avgöra om äkta eller oäkta, och i senare fallet inser, att “så kan det icke vara”.

3.31 Livet mellan inkarnationerna

¹Hela mänskligheten är okunnig om individens fortsatta existens sedan han lämnat sin organism med dess eterhölje. Samtliga religioners föreställningar äro felaktiga. Kristna läran om ett helvete är den värsta av alla vanföreställningar och har vållat otaliga människor onödiga lidanden i emotionalvärlden. Det enda helvete som finns är fysiska världen, och det är människornas eget verk. I emotionalvärlden behöver ingen lida som helt enkelt vägrar att lida, vägrar uppmärksamma de begär som han odlat i det fysiska och som finnas i emotionalhöljet men icke kunna tillgodoses, emedan detta är möjligt endast i organismen. De, vilka haft endast fysiska intressen, finna ingenting som kan motsvara dessa, och antingen leva ett halvdrömskt medvetenhetsliv eller äro såväl emotionellt som mentalt desorienterade.

²Esoterikern är fortfarande i kontakt såväl med dem han lämnat i fysiska världen och umgås med dem, när de sova, som med de vänner som gått före och önska fortsätta samvaron. Han anser sig fortfarande ha ansvar för dem i den mån han på något sätt kan hjälpa, råda, trösta liksom han i sin fysiska existens har ansvar för alla han möter i den mån han kan på något sätt hjälpa. Det är ingen tyngande plikt utan spontan yttring av insikten, att alla äro ett.

³Sällan överstiger livslängden i emotionalvärlden 100 år. Men det livet kan förlängas till flera hundra år, om individerna använda emotionalenergien att förstärka sin emotionalmedvetenhet och därmed motverka den normala upplösningen av de olika molekyllagorna i emotionalhöljet. Äro individerna emotionellt aktiva, blir emotionalmaterien vitaliserad, särskilt i de molekyllagor som motsvara deras utvecklingsnivå. Eftersom de flesta äro och förbli desorienterade och alltså icke ha någon anledning att aktivera sin medvetenhet, blir deras emotionala livslängd omkring 25 år. Men det finns exempel på att de kunnat bli ända till fem hundra år. Undantagen bekräfta även i detta avseende regeln.

⁴Skillnaden mellan livet i emotionalvärlden och det i mentalvärlden är att emotionala upplevelserna äro objektiva, materiella företeelser (visserligen orsakade av fantasilivet), medan det mentala är enbart subjektivt.

⁵Det kan icke nog kraftigt betonas, att människan inkarnerar för att leva i fysiska världen och att livet mellan inkarnationerna i emotionala och mentala världarna är avsett att vara en viloperiod. Bästa beviset därför är att varken kunskap, förmågor eller egenskaper kunna förvärfvas i dessa världar och att individen, om han väntar sig något annat, ofelbart blir offer för dessa världars illusivitet och fiktivitet.

⁶Det är endast i fysiska världen, som människan verkligen lever. I emotionala och mentala världarna är livet ett fantasiliv, som människan lever utan att verkligen förstå och utan att kunna uträtta något för egen och andras utveckling.

3.32 Reinkarnationen och livsokunnigheten

¹Visserligen ha buddhister och hinduer kunskap om reinkarnationen (i de flesta fall under form av själavandring) men betrakta den såsom en automatisk företeelse i samband med utvecklingslagen, vilket den ju också är. Därav dra många den felaktiga slutsatsen, att de ej behöva bekymra sig om sin utveckling. Det är egentligen endast yogierna, som medvetet sträva efter att påskynda sin egen utveckling.

²Men den misstar sig, som tar inkarnationernas mängd till intäkt för att icke behöva arbeta på egna medvetenhetens utveckling. Underlåtenhet att begagna livets erbjudanden betyder dålig sådd. Visserligen äro vi alla livsokunniga, men det finns gradskillnader, och alla äro väl icke obotliga. Alla kan vi göra något för utvecklingen, egen och andras.

³Det är svårt, att man i varje ny inkarnation skall under uppväxtåren behöva genomlida alla de olika utvecklingsstadierna alltifrån barbarstadiet. Men värre är, att man skall av omgivningen inympas med dess verklighetsfrämmande betraktelsesätt och först vid mogen ålder ha förvärvat tillräckligt självständigt omdöme för att kunna frigöra sig från dessa och kunna erhålla en förnuftig syn på verkligheten och livet. Sedan är det en annan sak, om någon har intresse av frågan om livets mening och söker en förnuftig förklaring; om de som börja söka orka arbeta sig igenom hela labyrinten av idiologier och frälsningsläror. Många hugga av villrådighets förtvivlan fast i något vetenskapligt eller filosofiskt eller rentav religiöst system.

SJÄLVFÖRVERKLIGANDE

3.33 Nödvändiga egenskaper

¹Lyckan är icke vad människorna tro, icke vad de lärde värtaligt förkunna från predikstolar och katedrar. Lyckan är en förmåga, som måste förvärfvas. Utan den förmågan kan förstajaget icke bli ett andrajag. Därpå beror esoteriska talesättet, att det är "människans plikt att vara lycklig", ett orimligt tal för de livsokunniga.

²Såväl emotionalt lycko- som mentalt glädjetillstånd förutsätter självglömska, förmågan att glömma tanken på egna jaget och leva för andra, för ideer, för ideal etc. Det är tillstånd människan själv kan uppnå genom att göra sig oberoende av yttre förhållanden och likgiltig för emotionalväsendets stämningar. Totalt förfelat är kravet på andra att göra oss lyckliga. Detta krav är grunden till de flesta misslyckade äktenskap. Lyckan kommer till oss när vi leva för att göra andra lyckliga. Glädjen tillhör mentalmedvetenheten och förutsätter mentala intressen. Sällhet är essentialmedvetenhetens natur och uppleves med essentialvärldens energier.

³Själv tillit är nödvändig egenskap hos förstajaget. Lyckligtvis återförvärfvas den redan i barndomen genom ökad förståelse och förmåga. Även självbestämmdhet är nödvändig och fås vid grundlig insikt i och bemästrande av allt fler ämnesområden. Eftersom vi omöjligt kunna behärska dem alla, äro vi nödsakade att lita till den fond av erfarenheter som civilisation och kultur, vetenskap och teknik tillhandahållit.

⁴Tyvär utgör den för normalindividens objektiva medvetenhet "synliga" delen av kosmiska materiella verkligheten endast en procent av det hela. Det lär emellertid dröja, innan vetenskapen godtar de esoteriska axiomen, att förstajaget icke kan utforska verkligheten och att denna oförmåga är en oöverkomlig begränsning för förstajaget. Monaden kan såsom fulländat förstajag förvärva objektiv medvetenhet i 16 molekyllarslag av solsystemets 42. Förstajaget kan icke självt överskrida gränsen mellan mentala och kausala medvetenheten. Detta är möjligt endast genom kontakt med andrajaget och hjälp från dem som blivit andrajag. Att mystiker, ockultister, klärvojanter och yogier bestrida detta faktum, är givet. Men då äro de offer för egen okunnighet eller lita på andras.

⁵Mänsklighetens misstag i alla tider har varit, att den icke kunnat inse gränsen för förstajagets självbestämmdhet. Emellertid har filosofers, mystikers, ockultisters, klärvojanter möda haft det goda med sig, att den inneburit självinitierad medvetenhetsaktivitet, förutsättningen för förvärfv av allt högre slag av subjektiv och objektiv medvetenhet i allt högre molekyllarslag.

⁶Förstajagets uppfattning är riktig, när den överensstämmer med andrajagens gemensamma uppfattning. I annat fall är den bestämd av förstajagets erfarenheter, insikt och förståelse men sällan så riktig som individen själv tror. En god portion skepsis angående egna ofelbarheten bör ingå i förstajagets intellektuella utrustning. Att alltid veta bäst är tecken på självöverskattning och minskar andras tillit till auktoriteten.

⁷Den sokratiske insikten, den sanna ödmjukheten, är intet underlägsenhetskomplex, utan är grundad på självkänedom, insikten att förstajaget icke självt kan förvärva kunskap om verkligheten och livet. Den kunskapen är en gåva från planethierarkien. Det som icke kommit eller kommer därifrån är ingen verklig kunskap. Det är en sak filosofer, mystiker, ockultister, klärvojanter och yogier ha att lära sig.

⁸Augoeides har icke till uppgift att hjälpa förstajaget utforma en världsåskådning. Han kan hjälpa människan förvärva högre slag av emotional och mental medvetenhet och de egenskaper som äro nödvändiga för människan att förvärva, om hon skall kunna bli antagen såsom lärjunge till planethierarkien. Han kan hjälpa människan komma i kontakt med andrajaget men icke meddela något av andrajagets vetande eller förmåga. Även kontakten är värdefull, emedan den ger människan en orubblig visshet, att (för att använda teologiska talesättet) "gud finns". Detta är icke

detsamma som okunnighetens "tro på gud", ett antagande som är utsatt för tvivel, eller den spekulativa vissheten, som förblir mental, subjektiv visshet.

3.34 Livsåskådningens betydelse

¹Visst är det nödvändigt att utforska den fysiska materiella verkligheten. Men viktigare är att veta, hur vi ska kunna leva rätt. Världsåskådningens betydelse har överskattats och livsåskådningens underskattats. Livsåskådningen har till den grad försummats, att i våra s.k. rättsbegrepp ännu finnas rester, som hör till barbarstadiet.

²De olika religionerna voro försök att hjälpa människorna att leva rätt. De, som utformade de teologiska begreppen, voro tvungna att rätta sig efter tidsandans möjlighet till förståelse. I och med att kunskapen om verkligheten och livet ökar måste också livsåskådningens begrepp bli annorlunda. Ingenting av detta har man förstått, utan mänsklighetens stora misstag har varit, att man absolutifierat de teologiska hjälpbegreppen. När kunskapen om materiella verkligheten oavbrutet ökar, få vi en ständigt förändrad världsåskådning. När kunskapen om livet ökar, måste också livsåskådningen förändras.

³Även de, som studera esoterisk litteratur, bedöma oftast människor efter deras teoretiska kunskaper, deras förståelse för världsåskådningen. Detta är förfelat. Människans utvecklingsnivå visar sig väsentligen i hennes förståelse för livsåskådningen, attraktionens egenskaper och strävan till enhet. Teoretiskt vetande är lätt förvärvat, men "hjärtats egenskaper" äro resultat av många inkarnationers strävan.

⁴Akademisk utbildning är oerhört överskattad liksom allt examensväsen. Esoterikern har det tvivelaktiga nöjet att få kasta ut nästan allt han lärt genom fönstret, lära och tänka om i alla avseenden. Det mesta är livsodugligt, såvida man icke tänker på att göra karriär i samhället. För en esoteriker bör visserligen ingenting mänskligt vara främmande. Men erforderliga vetandet kan den självständigt tänkande själv skaffa sig på ojämförligt enklare sätt än proppa i sig en massa onödiga fakta. Även akademikern måste på egen hand skaffa sig allmänbildning utöver sina akademiska studier. Gör han icke det, förblir han en fackidiot, en bedrövlig företeelse. Framtidens idéhistoriska överblickar komma att snabbt orientera den sökande.

3.35 Livets mening

¹Livets mening är medvetenhetsutveckling. Tekniskt sett är denna utveckling ett resultat av självinitierad medvetenhetsaktivering. Förstajagets mål är andrajaget. Andrajaget är ett enhetsjag, för vilket alla äro ett, en enda kollektivmedvetenhet, ett gemensamt kollektivväsen, i vilket alla, som förvärvat kollektivmedvetenhet, ha omistlig del. Detta mål uppnår människan genom att tjäna mänskligheten, utvecklingen och enheten, alltså genom att förverkliga enheten i den mån detta är möjligt för människan. Den, som gjort sitt yttersta i det hänseendet, kan vara viss om att bli antagen såsom lärjunge till planethierarkien och snabbt bli ett andrajag.

²Det är en fullständigt felaktig livsuppfattning, att vi inkarnera för att vara lyckliga och att livets mening är nöje och njutningar. Lyckan är ett resultat av rätt livsinställning och är något människan själv måste förvärva genom tjänande och enhetssträvan. De flesta ha så mycken dålig sådd att skörda, att lyckan för dem synes ouppnåelig och oftast är att förlikna vid oasen under ökenvandringen.

³Det är först när människan inser livets mening, medvetenhetsutvecklingen som det enda väsentliga, som hon inser det förfelade i denna hagalenskap: att förvärva allt detta som hon tror eftersträvansvärt, då det i själva verket utgör en belastning. Det är så oändligt mycket människan ej behöver och esoterikern är tacksam slippa.

⁴Det finns en enda kosmisk medvetenhet, i vilken envar har en omistlig del, bestämd av självförvärvad utvecklingsnivå. Den som insett detta, inser också allt livs enhet. Den förstår också varför "tjänandet" är nödvändiga sättet att utvecklas, ty det är genom deltagandet i andras

medvetenhetsliv, som vi förvärva allt större förståelse för tillvarons medvetenhetsaspekt.

⁵Ett liv av tjänande icke endast automatiskt utvecklar människan utan innebär alltid för alla på alla nivåer en gottgörelse av det onda man gjort i föregående inkarnationer. Tjänande innebär icke endast god sådd för framtiden utan är även bästa sättet utplåna "karma". Kunde människorna inse det, skulle de kunna göra livet till ett paradiset. Levde alla för andra, behövde ingen tänka på sig. Och den, som lever så som alla borde, kan räkna med att högre instanser tillse att han får all den hjälp han behöver enligt vad de anse bäst. Ty sådan är livets Lag, som människorna icke fråga efter.

⁶För esoterikern är all verklighet andlig verklighet, ty alla världar ha samma uppgift: att möjliggöra medvetenhetsutvecklingen. All verksamhet är andlig verksamhet, om den utföres i den rätta andan: att tjäna mänskligheten och livet. Minsta syssla, som behövs för livets funktion, är nödvändig och därmed gudomlig. Att tjänsterna äro olika och i människors ögon olika värderade, betyder i det sammanhanget ingenting. Att sopa golv är nödvändigt liksom att styra riket. Den kung, som icke inser detta, kan få lära sig att sopa golv.

3.36 Kunskapen måste omsättas i handling

¹Att kunna tillägna sig kunskapen är en särskild förmåga; en annan lika viktig förmåga är att nyttiggöra kunskapen, att tillämpa den ändamålsenligt och effektivt. Många äro nöjda med sitt teoretiska vetande. Det ger dem klarhet och därmed allt vad de tycka sig behöva. Däri består de flestas misstag.

²Att utvecklas innebär icke endast att förvärva allt högre slag av medvetenhet med åtföljande materieenergi utan även att ändamålsenligt begagna denna medvetenhet och energi. Att leva innebär att handskas med krafter. Ideerna äro krafter, och användas de icke av jaget, så användas de av höljenena enligt dessas "medfödda" tendenser, och det blir sällan till monadens fördel.

³Energi kräver utlopp, och får energien icke rätt användning, bli misstag oundvikliga. Liv är experiment, som ger erfarenhet. Vi kunna bespara oss mycken onödig erfarenhet genom att tillämpa den kunskap om livslagarna som finns. Vi kunna därigenom bespara oss många inkarnationer. Det var det obegränsade antalet inkarnationer de invigda menade med "straffet i evigt helvete", misstolkat som all annan esoterisk symbolik. Men hur skall okunnigheten kunna tolka rätt?

⁴Ofta är det människans önskan att förstå livets mening och få klarhet om hur hon skall leva ett förnuftigt liv, som gör att hon intresserar sig för esoteriska kunskapen. Sedan hon lyckats få svar på dessa frågor, är hon fullt belåten med att få odla förstajagets egoistiska intressen. Men om hon tänkte litet längre, på kommande inkarnationer, skulle hon göra klokt i att taga livet mera på allvar. Ty den som vill utveckling behöver väckas, och det kan bli ganska obehaglig omskolning med ett liv, som kommer henne att se sig om efter något annat. Den, som tycker att fysiska livet är något att stå efter, har tydligen icke fått upp ögonen för hurudant det egentligen är. Det kunde hon annars lära genom att se sig om i världen och fråga sig, när hon ser hur de flesta leva, om hon skulle vilja vara i deras ställe. Det finns nämligen möjlighet att uppleva det hon skulle ge allt för att slippa. Det finns intet annat helvete än det fysiska livet. Men den, som får uppleva den sidan av livet, instämmer nog med det 45-jag, som kallade fysiska världen för "a real cold hell". Andra säga "a hot hell".

3.37 Självkännedom

¹Människans inkarnationer bestå av lika många förstajag, alla olika (även om förvärvade tendenserna släpa med från de olika förstajagen). Analys av triadens undermedvetenhet är analys av de olika förstajagen och icke av monaden i triaden utan av monaden under de mest olika betingelser (höljesdepartement, föräldrarv, omgivning, kulturstandard, förmåga bemästra olika slags energier, inverkan av god och dålig sådd etc.). Endast 45-jag kunna rättvist bedöma

monadens nivå, latent egenskaper etc. Psykoanalytiker kunna aldrig rätt bedöma individen och skada ofta mer än gagna.

²Människorna äro i sin livsokunnighet alltför benägna att tro sig ha förvärvat stor kapacitet, när de känna sig överlägsna sin omgivning. De tro sig ha nått långt, när de nått upp till högre nivå, förvärvat något riktigare uppfattning än förut. De äro alltför lätt belåtna med sig själva. Om de kunde förstå, hur många högre nivåer som återstå, innan de nått upp ens till idealitetsstadiet och blivit kausaljag, skulle de inse sin obetydlighet i stället för att märkvärda sig.

³Självkännedom är först och främst vetskap om egen utvecklingsnivå och egen begränsning. Därtill fordras insikt om hur mycket som återstår, innan man är färdig såsom människa, hur många inkarnationer som åtgå därtill. Det är många fler än de flesta tro. Alltför många räkna sig till de femton procent som nått kulturstadiet. Deras nivå framgår bäst av deras inställning till sina medmänniskor. Vad veta människorna om alla de goda egenskaper de ha att förvärva på högre emotionalstadiet, om alla förmågor som återstå för högre mentalstadiet?

⁴Den, som förvärvat förstajagets viktigaste självkännedom, att detta jag icke kan förvärva kunskap om verkligheten och livet och att dess högsta möjliga uppgift är att vara redskap för andrajaget, har också förvärvat omedelbarhet och enkelhet och är därmed fri från allsköns högfärdsgalenskap.

⁵Hur många eoner som förflutit, sedan evolutionen i solsystem av första graden lyckats nå fram till typen människa och dessa monader kunnat iklädas kausalhöljen för förvärv av självmedvetenhet, behöva vi icke veta. Men en sak borde kunna väcka oss till eftertanke, hur svårt det än tycks vara. Nämligen detta: att individen alltifrån första stadiet alltid trott sig om att förstå allting bättre än alla andra. Vilken oändlig tidrymd måste icke ha förflutit, innan omdömesförmågan utvecklats till sokratiska insikten, "jag vet att jag ingenting vet", som innebär mer än insikten om egen livsokunnighet. Man kan ännu mer drastiskt tillspetsa det med "jag vet att jag är en idiot", vilket var meningen med det kända uttrycket, ehuru det icke kunde sägas så.

⁶Först när man insett detta, har man förvärvat så mycken livserfarenhet och sann ödmjukhet, att man är mogen att mottaga verkliga kunskapen. Sålänge man tror mänskliga förnuftet kunna bedöma allt, saknas förutsättningen för att uppfatta de kausala vibrationerna, energierna, ideerna (sak samma). Och utan dessa finns ingen möjlighet.

3.38 Från kunskap till visdom

¹Det är väl först på förnuftsstadiet, som kravet på exakt uppfattning av verkligheten blir oeftergivligt för handlingen. Man måste då förstå, varför man skall handla på visst sätt för att kunna handla alls.

²Mystikern behöver icke dylik klarhet, när attraktionens dynamiska energi för honom är drivkraft nog. Men erfarenheten lär genom följderna av ovist kärlekshandlande, att även klokhet och insikt äro nödvändiga. Det visar sig ständigt, att mänsklig vishet icke är så vis. Därmed begynner jakten efter den sanna visheten, och den fortgår under inkarnationerna, tills individen genom den högre mentalutvecklingen når fram till "kunskapens värld" och finner, att vishetens förutsättning är insikten om allt livs enhet. Vis är endast den som ingått i enheten, enhetens värld. Den kausala kunskapen om verkligheten är icke tillräcklig för människan att alltid kunna "leva rätt", handla vist.

³Förstajaget kan förvärva kunskap, men vishet är en andra- jagets förmåga. Vishet kräver essentialmedvetenhet (intuition i ursprunglig och egentlig mening), enhetsmedvetenhet, kollektivmedvetenhet, gemensamhetsmedvetenhet. Men man är på god väg mot vishet, om man bemödar sig om att praktiskt tillämpa den esoteriska kunskap vi fått och icke nöjer sig med den såsom teoretiskt vetande. Kunskapen utan tillämpning är raka motsatsen till vishet. Det är brist i tillämpningen, som är grunden till våra fel och brister. Med kunskap följer ansvar, något som de flesta skulle mera beakta, om de kunde studera sina inkarnationer.

⁴För människan på civilisationsstadiet kan hylozoiken på sin höjd uppfattas såsom en arbetshypotes, om än den mest sannolika. Men den, som icke kan inse dess överensstämmelse med verkligheten, har aldrig verkligen förstått den. Ty den ger förstajaget suverän uppfattning av tusentals eljest oförklarliga företeelser och förhållanden, förståelse för själslivet och dess problem och klarhet beträffande riktiga livsinställningen och handlandet. Men förblir den endast teori utan att denna förverkligas och i förverkligandet ger ständigt ökad förståelse för dess riktighet, medför den icke avsedd medvetenhetsutveckling. Och det är väl vad de flesta sökare vilja: nå utöver uppnådd nivå, av sig själva begripa och förstå allt mer. Utan arbete enligt lagen för självförverkligande blir det ingen utveckling. Teorier, som aldrig bli annat, som icke omsätts i levande livet, endast öka det livsansvar som följer med ökad kunskap och särskilt med esoterisk kunskap. Att icke förverkliga det man insett medför ökade svårigheter i följande inkarnationer, minskar utsikt även till förståelse och återerinring, medför i varje fall inga nya livets erbjudanden och tillfällen till vidare utveckling. Planethierarkien har icke givit oss kunskapens bok för att vi ska lägga den under huvudkudden för att sova bättre.

⁵Det är viktigt att lära sig skilja mellan förstajagets kunskap och andrajagets visdom. Därigenom lär man sig också skilja mellan förstajagets slag av energier och andrajagets. Den som lärt sig detta har löst det fundamentala livsproblemet, ett problem individen själv måste lösa. Det kan ingen annan göra åt honom, ingen annan lära honom. Detta är ingen mystik, men väl den verkliga levnadskonstens hemlighet, som man upptäcker genom att skilja på väsentligt och oväsentligt, leva målmedvetet och ändamålsenligt. Därmed förvandlas kunskap till visdom; förstajagets problem.

⁶Esoterisk kunskap är ingalunda nödvändig för att finna vägen in i planethierarkien. Det räcker med att förvärva erforderliga egenskaper genom tjänande och självglömska. Esoterikens största betydelse ligger däri, att den dels befriar från alla okunnighetens idiologier, dels ger dem en teoretisk världs- och livsåskådning, som måste ha en sådan grund att bygga på. Men den, som mentalt genomskådar alla idiologiers ohållbarhet, vetenskapliga hypotesmetodens otillräcklighet, fylls av deltagande med allt liv och endast vill hjälpa när, hur, var den kan, går redan vägen. Det var den djupa symboliska betydelsen av uttalandet "vad ni ha gjort mot en av dessa mina minsta, det ha ni gjort mot mig" (tjänat enheten, barnspråk till de oinvigda).

⁷Ett älskande hjärta är en ovärderlig tillgång och nödvändigt för övergången från första- till andrajaget. Men känslan är icke alltid vis. Vi äro icke till för att alltid lyfta andras bördor. Man har icke rätt att befria andra från de problem livet givit dem att lösa för deras egen utveckling, befria dem från att göra nödvändiga erfarenheter. Vår nästa är den, som är beroende av just vår hjälp, som icke har någon annan möjlighet. Vi kunna icke räcka till för alla behövande. Vi hjälpa icke genom att stjälpa oss själva. Där vi icke åtagit oss plikter, ha vi ingen skyldighet ge efter för andras krav. Det fordras vishet för att alltid kunna hjälpa på rätt sätt. Det ligger för övrigt en mycket gammal livserfarenhet till grund för den kända paradoxen: "rätta sättet att skaffa sig fiender är att låna dem pengar". Ifrågakommer återbetalning, känns den av gäldenären såsom offer för vilket utlånanen måste känna evig tacksamhet.

⁸Ännu har mänskligheten långt kvar, innan den kan inse människans begränsning. Det är icke möjligt utan den sokratiske insikten, höjden av förstajagets vishet.

3.39 Förståelse

¹Det, som ligger över individens utvecklingsnivå, kan han ofta begripa utan att kunna förstå. Nivån är bestämd av samlade bearbetade erfarenheterna under föregående inkarnationer. Förståelse saknas för det man icke upplevat, bearbetat och införlivat i förståelsen. Var den gränsen går, visar sig i "allmänna" livsförståelsen. Den behöver ej ha några beröringspunkter med logiska bearbetningen av fakta inom teoretiska ämnesområden. Man kan vara mycket lärd utan att ens vara klok, ännu mindre vis. Minnesvetandet har oerhört överskattats.

²Det är ett vanligt drag hos människorna, att de tro sig förstå sådant de sakna möjligheter att förstå. Det är en erfarenhet särskilt esoteriker få rikliga tillfällen att göra. Bacon påpekade samma sak med att "i filosofskolorna lära sig adepterna bli troende". De tro sig förstå. De lära sig begripa ett logiskt system. Men för att förstå måste man kunna avgöra, om "tanken överensstämmer med verkligheten". Och det kan man först, när man konstaterat, att det tänkta bekräftas i alla relationer.

FÖRSTAJAGET SÅSOM PROBLEM

3.40 Förstajaget är hinder för andrajaget

¹Förstatriadens kollektivmedvetenhet är summan av de fyra inkarnationshöljernas (organismens, eter-, emotional- och mentelhöljernas) medvetenhet. Denna kollektivmedvetenhet bör icke förväxlas med triadhöljets kausala medvetenhet, som i huvudsak alltjämt är oaktiverad. Denna kollektivmedvetenhets illusioner och fiktioner äro de största hindren för monaden att förvärva kausal och essential medvetenhet. Det är dessa emotionala och mentala vanföreställningar, som hålla individen—monaden fången i de mänskliga världarna, tills monaden definitivt bestämmer sig för att förvärva andrajagsmedvetenheten (enhetsmedvetenheten).

²Förstajagets största illusion är att det tror sig vara en ny individ med varje reinkarnation. Att ständigt på nytt behöva lära om, att gång på gång bli fången i illusioner och fiktioner, är det verkliga sisyfosarbetet.

³Teologers, filosofers och ockultisters spekulationer äro typen för sådana förstajagets fiktioner, som bli direkta hinder vid försök att förvärva andrajagets medvetenhet (s.k. intuition, av tre huvudslag). Allvarliga hinder gör sig monaden i förstatriaden, om den tror sig om att kunna på egen hand lösa världs- och livsproblemen, likt Nietzsche fantiserar om att kunna bli en "övermänniska" eller likt rosenkreuzarorden Amorc och Martinus fantiserar om att kunna förvärva kosmisk medvetenhet. Endast den, som tänker i överensstämmelse med verkligheten, kan nå högre världars medvetenhet.

⁴Vanligen sträva icke heller vetenskapens representanter efter att lära känna verkligheten. De hålla sig till det lilla som går att konstatera i fysiska världen. Därpå beror också vetenskapsmännens stora välde över allmänna opinionen. De anse, att det icke finns något "överfysiskt", och det är en sak som massan begriper och godtar, sedan den frigjort sig från teologiska fikcionalismen. Vetenskapen visar vad den kan, sin makt över naturen; också det ger den en auktoritativ ställning. Så det är icke underligt, att de på lägre stadier, som icke förvärvat högre emotional (48:3) och högre mental (47:5) medvetenhet, bli fysikalister. De, som nått kultur- och humanitetsstadierna, ha i regel varit invigda i esoteriska kunskapsordnar och ha därför kunskapen latent i sitt undermedvetna. De ha förblivit sökare.

⁵Också en vetenskapsman kan naturligtvis ha vetandet latent. Han har då ingen svårighet att godtaga den pytagoreiska hylozoiken såsom verkliga kunskapen eller åtminstone som arbetshypotes.

3.41 Förstajagets splittring

¹Människans inkarnationshöljen innebära lika många olika huvudslag av medvetenhet (fysisk, emotional, mental), vilka alla göra anspråk på jagmedvetenhetens uppmärksamhet. Jaget kastas mellan dessa olika medvetenhetsslag. Vanliga människan, som icke har ett allt absorberande livsintresse, lever i ett tillstånd av splittrad medvetenhet. Uppmärksamheten drages än hit, än dit och nöjer sig med en flyktig och ytlig uppfattning av det iakttagna, det må vara fysiskt objektivt eller emotionalt—mentalt subjektivt.

²Så länge monaden ännu är oförmögen att dirigera ner mentale energierna i emotionalhöljet och därifrån vidare till hjärnan via eterhöljet, är den hjälplöst utlämnad åt sina olika höljesmedvetenheter och förblir vad den i de olika höljena är. Så länge monaden icke förvärvat medvetenhetskontinuitet mellan höljena, är den totalt identifierad med medvetenheten i det hölje där den för ögonblicket befinner sig; glömmen den därför vad den vet i de övriga höljena och förblir ett splittrat väsen.

3.42 Förstajaget är okunnighetsjaget

¹Förstajaget kan icke förvärva kunskap om verkligheten och livet, tillvarons mening och mål, högre riken, de väsen som befolka dessa världar etc. Förstajaget kan av sig självt icke veta något utöver vad det kunnat konstatera i fysiska världen och vad klärvoajanter kunna se i emotional-världen. Ingen självlärd skådare har kunnat förvärva ens mental objektiv medvetenhet.

²Förstajaget kan icke lösa problem, som röra den verklighet som ligger över de mänskliga världarna (47–49), och detta gäller såväl världs- som livsåskådningens problem. Ett förstajag kan icke lösa ens överfysiska problem (problem som gå utöver värld 49) utan hjälp av Augoeides eller planethierarkien. Ett förstajag kan visserligen kontakta såväl kausal- som essentialvärlden. Men det har ingen garanti för att denna kontakt ger riktig lösning. I alla händelser räcker dess insikt endast för problem i fysiska världen.

³De i emotionalvärlden veta icke mer än de i fysiska världen. De äro i regel snarare mer desorienterade, vilket icke hindrar att de tro sig vara allvetande och naturligtvis lyckas övertyga klärvoajanter, att de tala idel vishet.

⁴Varje teolog, filosof, mystiker, ockultist, klärvoajant gör sig en egen uppfattning om verkligheten med de möjligheter han till äventyrs förfogar över och tror sig sedan äga riktig verklighetsuppfattning. Men alla ha de fel, ty intet förstajag kan utforma en världs- och livsåskådning, som överensstämmer med verkligheten. Detta må vara "hårt tal" och smärtsamt för dem som litat på förstajagens konstruktioner. Att alla övertygade bestrida detta faktum, är väl också oundvikligt. Mycket få torde inse, att de röra sig med hypoteser; mycket få torde villigt erkänna detta; och det lär dröja, innan mänskligheten kan inse detta.

⁵Förstajagets litterära arbeten utveckla emotionalmedvetenheten och dess filosofiska arbeten slutlednings- och princip tänkandet. Men utan påverkan från kausala idévärldens ideer, vilka överensstämmer med verkligheten, verka dessa arbeten desorienterande i verklighets- och livshänseende. Deras egentliga betydelse bestå i aktiveringen av emotionala och mentala medvetenheten såsom en förskola (propedeutik), en förberedelse för uppfattning av verklighetsideerna. Utan förvärv av kausala ideer kan människan aldrig bli medveten i sitt kausalhölje, aldrig bli vad hon är bestämd att en gång bli: ett kausaljag.

⁶De lärde ha alltid vilselett mänskligheten. De lärde ha i alla tider lärt ut vad de icke vetat och fallit offer för sina egna spekulationer. I ny inkarnation påträffa de i gamla litteraturen sina egna hugskott och se igenkännandet som bevis på kunskap. Men det finns ingen kunskap i gamla litteraturen. Den kunskap som fanns var hemlig och kom aldrig till oinvidgas kännedom.

⁷Denna kunskap om verkligheten och livet ha vi alltid fått såsom gåva från planethierarkien och få vi alltjämt därifrån. Förstajagets åsikter och uppfattning äro riktiga i den mån de överensstämmer med denna kunskap, felaktiga i den mån de avvika därifrån.

⁸Det följer härav, att de förstajag, som ha kunskap om verkligheten, äro lärjungar till planethierarkien och att de, som icke äro lärjungar, av sig själva icke kunna veta något utöver fysiska världen.

⁹För att veta och kunna måste människan först bli lärjunge till planethierarkien; det är enda vägen. Den teoretiska kunskap vi fått från hierarkien är nödvändiga grunden för riktig världs- och livsåskådning. För att praktiskt förverkliga fordras emellertid ofantligt mycket mera: att förvärva andrajagets medvetenhet, att bli ett andrajag. Metoden för definitiva aktiveringen av andrajagets medvetenhet är alltid individuellt utformad av esoteriske läraren. Läraren, handlande på hierarkiens uppdrag, tillhandahåller såväl metoden som de energier, vilka äro nödvändiga för uppstigandet. Utan planethierarkiens hjälp kan således ingen människa bli ett andrajag.

¹⁰Sålänge monaden kan fångas av, bli beroende av företeelserna i människans världar, förblir den ett förstajag. Sålänge är monaden också offer för förstajagets medvetenhetsslag, offer för mänskliga förnufts spekulationer (teologiens dogmer, filosofiens teorier, vetenskapens dagshypoteser), för de emotionala och mentala vibrationer, som telepatiskt genomströmma dess

emotionala och mentala höljen och förmå intränga i dess hjärna.

¹¹Det är först genom kontakten med sin Augoeides och genom förvärvade enhetsförmågor (strävan till enhet på alla upptänkliga sätt) som monaden tillgodogör sig energierna från andra-triaden och finner rätta vägen.

¹²Förstajaget är okunnighetsjaget, ty utan den "gnista av förnuft", som monaden omedvetet tillägnar sig i triadhöljet, skulle människan icke nå mycket längre än högsta djurart, skulle det högre mentala (47:5) vara oåtkomligt.

¹³Möjligheten att förvärva perspektivmedvetenhet beror på att vi under årtusenden undan för undan erhållit verklighetsideer av mentala genier, som haft kontakt med kausalvärlden. Utan dem skulle vi förblivit på barbarstadiet. Också en sak de lärde ej kunna inse, därför att de ej kunna fatta geniets väsen. Deras försök till förklaringar vittna om den vanliga hjälplösheten och fiktiviteten.

¹⁴Förstajaget utgår från påtagliga materieaspekten utan vetskap om medvetenhets- och energiaspekterna. För att förvärva kunskap om verkligheten och livet måste monaden överflytta till andratriaden. Laurency har utgått från materieaspekten för att lättare ge en exposé av det hela, lättare fattbar för oinvigda. Såsom lärjunge till planethierarkien får man tänka om alltsammans, utgående från medvetenhetsaspekten. Men denna esoteriska subjektivism har ingenting gemensamt med den filosofiska subjektivismen, ty den esoteriska är grundad på förståelse av de tre aspekterna.

¹⁵När man väl insett, att dynamis verkar genom medvetenheten, att det är medvetenheten som attraherar energierna, får medvetenheten en annan betydelse. Problemet blir hur detta skall gå till. Det vet och kan icke förstajaget. Det vill "andra don" till det.

¹⁶Förstajaget är livsokunnigt och kommer att så förbli, även om det ej, tack vare esoteriken, behöver vara desorienterat. Det kommer alltid att göra misstag och begå dumheter. Människorna komma alltid att för verklig insikt i livsföreteelserna vara beroende av dem i femte naturriket. Det räcker icke med kausal objektiv medvetenhet, för vilken de högre världarnas energier förbli oförstådda. Elakhet och ondska bevisa endast att människan befinner sig på lägre utvecklingsnivå. Barn äro grymma, emedan de på nytt genomlöpa mänsklighetens medvetenhetsutveckling alltifrån barbarstadiet. Enligt esoteriken är livsokunnighet det ondas grund, varför förbättring blir möjlig endast genom ökad livsförståelse.

3.43 Icke-identifikation med förstajaget

¹Så snart individen (monaden, jaget) identifierar sig med sitt förstajag (vilket de flesta ständigt göra), begår han ett fundamentalt misstag i livshänseende. Detta misstag är på okunnighetsstadiet oundvikligt. Det är grund och orsak till mänsklighetens svårigheter. Människorna kunna omöjligt inse detta utan livskunskap, eftersom på mänsklighetens nuvarande utvecklings-stadium monaden kan vara medveten endast i sina inkarnationshöljen och den därför identifierar sig med sina höljen. Det är oundvikligt, att monaden tror sig vara där dess jagmedvetenhet är aktiv. Just detta menade de invigda med "den stora illusionen".

²Till metoden för frigörelse från beroendet av förstatriaden hör bland annat rätt ordnande av livet, rätt användning av tiden, utmönstring av allt oväsentligt, konsekvent tillämpning av självbestämda normer, gradvis förfining av höljen.

³Jaget är en monad i en triad i ett kausalhölje, vilket är "själen". Även om jaget ej förvärvat medvetenhet i detta hölje, så är jaget potentiellt själen, människans övermedvetenhet. Det kan sägas, att i viss mån varje tanke som riktas mot själen når kausalhöljet och påverkar detta och att i det ögonblicket jaget är själen, även om jaget ej vet det eller förnimmer något. Det är så mycket i det omedvetna, som vi äro aningslösa om. Alla höljen äro aktiva; emotional- och mentalhöljerna aldrig i vila, påverkade utifrån eller från jaget; eterhöljet av någon av de fem livsenergierna. Alltså, jaget är själen, när det vill vara det och så länge jagmedvetenheten har sin uppmärksamhet

riktad mot själen. Det är en omedveten identifikation, som Augoeides alltid kan använda på något sätt.

3.44 Förstajaget skall bli redskap åt andrajaget

¹Individen måste lära sig inse, att förstajaget, som består av inkarnationshöljerna, endast är ett instrument för monaden i kausalhöljet; ett verktyg som monaden måste lära sig begagna på rätt sätt i alla avseenden. Han måste lära sig inse, att han icke är sina höljen, utan att dessa äro redskap, som han skall använda för att förvärva allt högre slag av medvetenhet genom att förvärva erforderliga egenskaper och detta i fysiska världen. Uttrycket "glömma sig själv" avser just detta, att han icke är sina höljen, och att dessa måste automatiseras, så att monaden icke behöver ägna dem någon uppmärksamhet. Sålänge monaden är intresserad av sina höljen och fångslas av något medvetenhetsinnehåll i dessa, förblir individen ett förstajag. Genom att leva för andra, för mänskligheten, utvecklingen, enheten förvärvar monaden automatiskt erforderliga egenskaper för att bli ett andrajag. När monaden förvärvat dessa egenskaper, får den såsom lärjunge lära den metod som möjliggör dess överflyttning från första- till andratriaden. Genom att ha tjänat enheten har monaden visat att den är färdigt för kollektiva livet.

²Förstajaget (den s.k. personligheten) har till uppgift att bli ett redskap för Augoeides och senare för monaden såsom andrajag (monaden i andratriaden). "Esoteriskt liv" är möjligt, när medvetenhetsutvecklingen blivit det primära och tillvarons materieaspekt fått intaga andra plats.

³Hos sökare, aspiranter på lärjungaskapet, är förstajaget ett mycket ofullkomligt redskap för andrajaget. Deras största förtjänst är emellertid att de vilja låta förstajaget vara redskap. På högsta emotionalstadiet kan förstajaget bli ett s.k. helgon, och därmed har monaden tagit största steget på vägen till andrajaget. Såsom mentaljag kan individen sedan förvärva kausalmedvetenhet.

⁴Förstajaget blir till sist ett fulländat instrument för andrajaget och redskap även för ännu högre energier än andrajagets. Då kan förstajaget dels hjälpa dem som ännu ej blivit lärjungar till planhierarkien, dels – och detta är dess stora framtida uppgift – i sin tur bli en hierarki för monaderna i de tre lägsta naturrikerna och övervaka dessas medvetenhetsutveckling.

3.45 Insikter till hjälp för förstajaget

¹Förstajaget är ofullkomligt, fullt av fel och brister. Annars vore det ett andrajag. Det hjälper oss icke att stirra på våra fel och gräma oss över begångna dumheter. Vi kunna lära av dem i stället.

²Människan är icke obotligt ond. Men det ser så ut, emedan man har odlat hatet, dömt och fördömt, endast sett på fel och brister och därigenom förstärkt dessa tendenser. Hade man sökt upptäcka alla goda möjligheter, så skulle det ha sett annorlunda ut. Människan är delaktig i kosmiska totalmedvetenheten och har alltså förutsättningar att bli delaktig i kosmiska gudomligheten. Men hon måste göra något för det. Evolutionen betyder arbete på att bli bättre.

³Att söka det gemensamma i allas uppfattning är god regel för den som ej har tillgång till andrajagets vetande. Att alla förstajag tillsammans alltför ofta kunna ha fel, visar emellertid mänskliga vetandets historia. Miljarders tro är ingen tillräcklig grund att bygga på. Också vetenskapliga tänkandet ersätts, om icke förr, av ny generations. Allt detta är idel truism, och ändå tycks det alltid glömmas.

⁴Plågas människan så av ovisshet, att hon hellre nöjer sig med plausibel visshet? Hon måste känna sig viss, vilket är en illusion, eftersom vi faktiskt leva i ovisshet (och de flesta i fruktan), då vi icke kunna se in i framtiden. Även skeptikern är viss på sin skepticism. Många ha fått plikta med livet för att de sökt (naturligtvis förgäves) beröva människorna deras visshet, och visst är att detta aldrig kan bli populärt. Banbrytaren får "ta det som en prövning".

⁵Esoterikerna ha fått mer än de behöva för att icke falla offer för livsokunnighetens spekulationer rörande världs- och livsåskådning. De ha fått kunskap om väsentliga livslagarna för

att själva kunna lösa sina egna livsproblem. Det är icke meningen att vi ska ha förhållningsregler för alla tänkbara livssituationer. Därmed bleve vi robotar. Vi utvecklas genom att lösa de livsproblem som hör till mänsklighetens uppgifter att lösa. Medvetenhetsutvecklingen är ingen tanklöshets process. Vi ska utveckla vårt förnuft och vår omdömesförmåga genom att tillämpa den kunskap om livslagarna vi fått. Envar har att själv lösa sina problem efter bästa förmåga. Det utesluter icke, att vi analysera våra individuella problem med en mera livserfaren. Men avgörande beslutet måste vi själva stå för, om vi vilja eller icke. Vi ha icke rätt att skylla på andra, en sak alltför många, alltför osjälvständiga tydligen icke insett.

⁶Vi ha fått tillräckligt med esoteriska fakta för att kunna få en riktig vision av tillvaron, av livets mening, bilda oss en förnuftig och ändamålsenlig världsåskådning; fler fakta än vi ha någon användning för, någonsin kunna tillämpa, bortsett från det förfelade spekulationsraseriet, som hindrar oss från att leva ett förnuftigt, tjänande liv. Vår ständiga fråga inför allsköns spekulationer borde vara "behöva vi veta detta för att leva?". Naturligtvis gäller denna frågeställning icke vetenskaplig forskning, som aldrig kan avgöra, om det tjänar något till. Den är hänvisad till att i stor utsträckning forska på måfå, och för den kunna också negativa resultat vara av betydelse.

⁷Det finns två tendenser i människornas tänkande, båda lika fördärliga: tendensen till lättrogenhet och tendensen till dogmatisering. Lättrogenheten medför godtagande av snart sagt vilka galenskaper som helst. Dogmatiseringen är medvetenhetsutvecklingens största hinder. Teologiens dogmer äro baserade på historiska skenfakta (falska). Filosofiens dogmer äro mentala felkonstruktioner, och ännu ha filosoferna icke lyckats lösa något fundamentalt verklighetsproblem. Vetenskapens dogmer äro dagens hypoteser, som utläras i skolor och på universitet såsom giltiga och alltför ofta bli bestämmande för en hel generations tänkesätt.

⁸Vi äro alla barn av vår tid, och normalindividens (de flestas) sjäsliv (emotionala och mentala) är omedvetet ett uttryck för rådande allmänna livsokunnigheten med dess tendens till fysikalism, även i sådant som annars kunde hänföras till "högre intressen". En gryende insikt härom och känsla av otillfredsställelse med dylik livsföring leder hos många till neurotiska besvär men väcker också längtan efter något, som kunde befria från tidens oro och skänka harmoni och livsglädje. Allt fler verkligt insiktsfulla psykosyntetiker inse nödvändigheten av att hos dem som söka deras hjälp väcka till insikt om total omläggning av invanda känslö- och tankereaktioner, ett utrensande av alltsedan barndomen förvärvade och automatiserade medvetenhetsyttringar, en omskolning av hela människan. Detta förutsätter en totalt ny syn på livet och människorna. Härskande normalsynen har tillräckligt visat sin livsoduglighet, sin totala brist på verklighetssinne.

⁹Förstajaget har tre mål: att upptäcka enheten, att förvärva kunskap om verkligheten, att förvärva viljan att förverkliga. Det är med dessa insikter och förmågor vi kunna bli dugliga redskap för planethierarkien (och bli lärjungar).

3.46 TERMINOLOGI OCH SYMBOLER

¹”Förstajaget” är lämpligaste beteckningen på de fem inkarnationshöljen teosoferna kalla ”personligheten”. Andrajaget är bästa beteckningen på vad de kalla ”egot”. Ibland menar de med ”egot” enbart kausalhöljet.

²Förstajaget är vad de äkta gnostikerna (teurgerna) kallade för ”träskelns väktare” (Dweller on the threshold), varmed särskilt betonades, att förstajaget är hindret för monaden (fången i illusioner och fiktioner) att nå andrajaget.

³Förstajaget är symboliskt sett ett ”guds barn”, älskat av fadern och en del av hans liv. Den känslan ger rätta inställningen till livet, även enklast uttryckta sättet att nå kontakt med Augoeides.

⁴För dem, som studera esoterisk litteratur på engelska, kan det vara skäl påpeka, att ”consciousness” betyder förstajagets medvetenhet och icke andrajagets eller ännu högre slag. För dessa högre slag måste engelsmännen kuriöst nog tillgripa sådana uttryck som ”awareness, apprehension” etc.

3.47 SLUTORD

¹I denna avdelning har medtagits mycket som många kanske tycka icke hör med i detta sammanhang, och de ha rätt. Andra kanske äro glada för att det sagts. Det är så mycket som skulle behöva sägas, och utgivaren av dessa esoteriska "aforismer" vill söka få med så många som möjligt i detta hans sista arbete.

²Människorna äro på det hela taget nöjda med de åsikter de förvärvat och äro oemottagliga för nya ideer om livet och dess mening. Det är meningslöst att bibringa folk åskådningar, som de sakna intresse för, sakna förmåga att förstå, som de icke ha behov av. Det räcker heller icke med åsikter. Ty då dessa icke grundligt inarbetats i livserfarenheten, så att de blivit till verklig förståelse, sakna de verklig betydelse. Också därför är det meningslöst att kritisera andra individers idiologier. Skall det bli fred i världen, så måste envar få ha sina åsikter i fred. En annan sak är att de, som söka befrielse från sina fiktioner, ha rätt till upplysning. Därför måste kritik av idiologierna få förekomma. Men denna kritik skall vara generell och opersonlig, icke vara riktad mot någon individ.

³Innan bestående fred blir möjlig, fortsätter mänskligheten med sina experiment och blir offer för dessa. Mänskliga individen utnyttjar eller blir utnyttjad. Han får erfara följderna av att ha tvingat andra till lydnad och hänsynslöst utnyttjat dem. Människan är i alla länder offer för mäktiga personligheter eller låter sig ledas av nedärvt vanetänkande.

⁴Hur mycket vi än veta, så är det oändligt litet. Det är oändligt mycket vi icke behöva veta och som endast ökar massan av onödigt vetande. Det är otroligt mycket av det vi veta vi aldrig få någon användning för. Det är otroligt mycket i det vi tro oss veta, som är felaktigt. Vad vi behöva är orienterande översikt över de olika vetenskapernas principer och bli befriade från fackämnenas detaljkunskap. Detta detaljvetande blir hinder för alla som sakna förmågan att skilja på väsentlig och oväsentlig kunskap.

⁵"Ett är nödvändigt": den kunskap som möjliggör medvetenhetsutvecklingen och kan bidra till att påskynda den. Mänskligheten drunknar i ett hav av banaliteter, trivialiteter, för att icke tala om manien att samla på allt ur livssynpunkt värdelöst, som endast samlarillusionen ger ett illusionsvärde, så länge folk ha intresse av att hålla dylik illusivitet vid liv.

⁶Vid alla val kan man göra sig frågorna: Gagnar detta min insikt, förståelse, kunskap, förmåga? Har jag tid för meningslöst tidsfördriv? Den det gör och handlar efter det bästa svaret, använder sin inkarnation på förnuftigt sätt.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Förstajaget* av Henry T. Laurency.

Uppsatsen ingår i boken *Människans väg*, utgiven 1998.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1998.